

VELEZANIMIVA RAZSTAVA V CLEVELANDU, OHIO

Na takozvani "razstavi vseh narodov" v Clevelandu, kjer so bili med nekako tridesetimi narodnostmi prav častno zastopani tudi Slovenci, se je videlo, kako deluje ameriški "melting pot" in odkod je črpal, oziroma še deloma črpa svoj material.

V Clevelandu se vršča Slovenskega Sokola z vrstičarji "razstava vseh narodov", ki je trajala od 18. do 24. marca, je bila le do gotove meje lokalnega pomena. V splošnem pa je pokazala vrline in sposobnosti priseljencev iz starega sveta približno tako, kot bi vzel za podlago te lastnosti priseljencev, kjerkoli širom sveta. V tem smislu je bila clevelandska razstava nekako vseameriška, ker je obiskovalcem pokazala, kaj so priseljenci prinesli iz tridesetih dežel, in deloma tudi, kako so se prilagodili tej deželi. Kakor za clevelandske, tako je imela razstava pomen za celotno, pennsylvanske, minnesotske in montanske Slovence in njih sosedo: Švede, Irce, Poljake, Italijane, Nemce, Litvane, Kitajce itd. Ne bo torej čudno, ako se čitateljem Nove Dobe nudi nekoliko obširnejši opis clevelandske "razstave vseh narodov", ker bodo v tem pisu gotovo opazili nekaj svojega, pri tem pa nedvomno tudi marsikaj, kar karakterizira njihov drugodni priseljenec.

Razstava vseh narodov (The All Nations Exposition) je seveda precej bombastična in pretrhana označba. K razstavi je prispevalo 31 dežel, oziroma narodnosti, katerih pripadniki živijo v večjem številu v Clevelandu. Teh 31 dežel ali narodnosti pa še davno ne predstavljajo vseh virov ameriških priseljencev. Ker pa mora taka razstava imeti neko posebno označbo, je tudi "razstava vseh narodov", kljub svoji netočnosti, dovolj prijetno ime.

Clevelandski mestni avditorij je bil za priliko razstave premenjen v veliko vas, karšne ni in še ni bilo nikjer drugje na svetu. Vsaka hiša vasi je bila predstavljiva in imela deželo. Na eni strani okenje je bila Irška, na drugi strani Tirolska, preko "ceste" Poljska, malo nižje Francija, Španija, Kitajska itd. Hiše so bile opremljene s pohištvi in raznimi drugimi izdelki svoje dežele, in "naseljene" domačini, ki so bili večinoma oblečeni v tipične narodne se.

Tekom nekaj ur zamogel je obiskovalec dobiti vsaj površno spoznanje o narodnih običajih, domovinah, narodnih bogastvih in načinu življenja v 31 različnih deželah. Seveda, kdor bi se hotel spoznati z vsemi podrobnostmi, potreboval bi več dni časa. Vsak večer so poleg tega predstavljali različnih narodnih nastopov na odru v pevnih, glasbenih, plesnih, telovadnih in drugih umetnostih. Naš Slovenci smo imeli čast, da smo bili prisojena prva mesta tega programa. Na otvoritveni je po oficijelnem nastopu na odru gospe Lovsetova, koncertna operna pevka iz Ljubljane, je par dni nato že odpotoval proti domovini. Narodna orkestrina 31 dežel je bila tovarstvena s slovensko pe-

lovenski Sokoli so imeli pri-
večkrat nastopiti, in so se
tej sijajno izkazali. Poseb-
priznanje je dobil dorast

lovenski Sokoli so imeli pri-
večkrat nastopiti, in so se
tej sijajno izkazali. Poseb-
priznanje je dobil dorast

lovenski Sokoli so imeli pri-
večkrat nastopiti, in so se
tej sijajno izkazali. Poseb-
priznanje je dobil dorast

lovenski Sokoli so imeli pri-
večkrat nastopiti, in so se
tej sijajno izkazali. Poseb-
priznanje je dobil dorast

lovenski Sokoli so imeli pri-
večkrat nastopiti, in so se
tej sijajno izkazali. Poseb-
priznanje je dobil dorast

RAZSTREBELA V ROVU

V Parnassus, Pa., in sicer v Kinloch rovu se je pripetila dne 21. marca eksplozija, ki je zahvela petdeset ali več človeških življenj. Ob času eksplozije je bilo v rovu nad 250 mož, od katerih se je rešilo 200 po nekem starem izhodu v Valley Camp, pet milj od šafta, kjer je nastala eksplozija. Do večera je rešilo moštvo prineslo na površje 20 ožganih trupel; nekaj premogarjev se še pogreša.

V naselbini Parnassus biva tudi nekaj Slovencev. Dali je kateri prizadet pri nesreči, ni znano. Kinloch premogovnik lastuje Valley Camp Coal Co. iz Clevelanda.

MARŠAL FOCH UMRL

Francoski maršal Ferdinand Foch, vrhovni poveljnik zveznih armad v svetovni vojni, je dne 20. marca umrl v Parizu, star 77 let. Njegovo truplo bo počivalo v narodni grobnici, kjer spi večno spanje Napoleon Bonaparte, predsednika Carnot in Faure, sloveči znanstvenik Pasteur, državnik Gambetta in pesnik Victor Hugo.

Dokler se bo čitala zgodovina svetovne vojne, se bo v njej čitalo ime maršala Focha, ki je zavezniške armade povedel k zmagi.

DVOJNA TRAGEDIJA

Sredi slovenske naselbine v Clevelandu na 6401 Spilker Ave., se je 20. marca zvečer dogodila dvojna tragedija. John Debevc, od katerega je teden preje njegova žena Mary Debevc dobila ločitev, je prišel v poset in začel prepričati. Ko mu je žena pokazala vrata, je potegnil revolver in pričel streljati nanjo. Večkrat zadeta se je žena zgrudila in je kmalu potem v bolnišnici izdihnila.

John Debevc je skušal še sebe ustreliti, kar pa se mu ni posrečilo, naker je zbežal v noč. Kakšno uro potem so ga dobili mrtvega na progi New York Central železnice. Povožil ga je vlak. Pokojna Mary Debevc zapušta štiri hčere iz prejšnjega zakona. Z Johnom Debevcom je bila poročena pet let. Stara je bila 34 let in doma iz Sodražice.

DESETLETNICA DRAM. DRUŠTVA "IVAN CANKAR"

Slovensko dramsko društvo "Ivan Cankar" v Clevelandu je v nedeljo 24. marca obhajalo svojo desetletnico z vpriporitvijo štiridejanke "Prisega o polnoči", kateri je sledil ples v spodnji dvorani S. N. Doma. Igra je bila ena najlepših, kar smo jih še videli na slovenskih odrih v Clevelandu, in poleg tega je bila zelo dobro vpriporjena. Poset je bil bolj majhen, toda tisti, ki so prišli, so bili deležni prvovrstnega užitka.

POVODNIJI IN TORNADI

V šestih jugovzhodnih državah: Georgia, Tennessee, Kentucky, North Carolina, Mississippi in Alabama so konci pretečenega tedna zahtevali tornadi in poplave 47 človeških žrtev.

SLOVENSKI NARODNI TALNICI V CLEVELANDU

je nakazalo društvo sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ kot častno članarino za leto 1929 svoto \$5.00.

(Dalje na 5. strani).

SREČA ALI KAJ?

Pregovor pravi, da vsak je svoje sreče kovač, in splošno velja pravilo, da si mora srečo vsak sam poiskati. Iščejo jo vsi, in sicer od mladih let, pa vse do konca življenja. Iščejo jo vsi na svoj način in z najrazličnejšimi uspehi. Naš veliki Edison sicer pravi, da popolne sreče ne doseže nihče. To je verjetno, kajti človek, ki bi bil popolnoma srečen, bi si ne želel ničesar več, in tak ne bi spadal več med živa bitja.

Vsi imamo o sreči svoje lastne pojme, vsi si jo predstavljamo drugače. Seveda, če zaželjeno dosežemo, smo deloma zadovoljni, popolnoma pa ne; želimo si še več, oziroma še kaj drugega. V splošnem pa že lahko govorimo o neke vrste sreči, če smo zdravi, če nam je bila dana prilika neke izobrazbe, če imamo dovolj sredstev za vsakdanje potrebe, če imamo dobre prijatelje itd.

Bogastvo se nekako v splošnem smatra za srečo. To ni vselej resnica, ker mnogi bogataši so nesrečni poleg vsega svojega premoženja. Res pa je, da so bogati dosegli mnoge ugodnosti in udobnosti življenja, katerih si reveži ne morejo privoščiti. To je vzrok, da se bogastva navadno nihče ne brani. In premnogo jih je, ki se trudijo in ubijajo vse življenje za ta cilj, pa ga kljub temu ne dosežejo.

V canadski provinci Quebec je v borni kabini živel prospektor Sladen Malartic, ki se je dolgi 40 let trudil z iskanjem zlata, toda brez uspeha. Njegov ni mogel zaslediti zlate žile, ki bi se kaj pridila izplačala. Toda odnehal ni, in vsak cent, ki ga je zaslužil je šel za nadaljnja proskopanja.

Pa sta neki mrzli dan februarja lanskega leta dospeli s svojim vodnikom Miss Elizabeth Victoria in Miss Jose Taylor iz Bostona v Bouyn distrikt, kjer je bival stari prospektor. Prišli sta tja, da se udeležita tamkajšnjih zimskih športov. Ko sta se nekaj časa smučali, sta se po nasvetu vodnika podali v prospektorjevo kabino, da se nekoliko ogrejeta. Stari prospektor je trojico gostoljubno sprejel in kmalu se je razvil med njimi pravi prijateljski pogovor. Zlato iskalec je svojim gostom pripovedoval o težavah proskopanja in o svojih dosedanjih neuspehih. Deklici sta poslušala zlatoskalca z odprtimi usti. Smilil se jima je stari mož, ki je tožil, da nima denarnih sredstev, s katerimi bi se lotil zadnjega poskusa, ki bi po njegovem mnenju moral biti uspešen. Drugi dan sta ga deklici zopet posetili in mu povedali o svojem sklepu, da mu hočeta pomagati k izpeljavi njegovega načrta. Doma imata vsaka po par sto dolarjev svojega lastnega denarja, katerega da hočeta vložiti v podjetje, pod pogojem, če prospektor res najde zlato žilo, da si bodo bogastvo delili vsi trije. Stari prospektor je ponudbo z nepopisnim veseljem sprejel, deklici pa sta se vrnili v Zedinjene države in čez nekaj tednov sta mu poslali \$700. To je bilo največ, kar sta mogli skupaj spraviti. Stari Sladen Malartic je bil ves srečen, založil se je s potrebnimi, ki jih mora imeti prospektor v divjini in se upoln podal tja, kjer je

(Dalje na 5. strani).

(Dalje na 5. strani).

(Dalje na 5. strani).

(Dalje na 5. strani).

(Dalje na 5. strani).

(Dalje na 5. strani).

(Dalje na 5. strani).

(Dalje na 5. strani).

(Dalje na 5. strani).

(Dalje na 5. strani).

BORBA PROTI DIFTERIJI

Dandanes znamo, da se difterija ali davica daje ozdraviti in tudi preprečiti. To se mora nekaterim zdi neverjetno, pa ni čuda, kajti pred samimi tridesetimi leti je difterija ubijala več kot tretino bolnikov. Preprečevalna sredstva niso bila znana.

To bolezen povzroča klica, bakterij difterije. Nemški učenjak, Frederik Loeffler, je leta 1883 odkril to klico kot povzročitelja difterije. Par let kasneje je Emile Roux, učeneec slovitega Pasteurja, dokazal, da klica difterije izločuje strup, ki ga tok krvi raznaša v vse dele telesa. Nato je Emil Behring odkril, da živo bitje, ki je ozdravelo od difterijskega zastrupljenja je kasneje zavarovano ali "imunizirano" proti difterijskemu strupu v taki dozi, ki bi bila drugače smrtonosna. Dokazal je nade, da ta imuniteta je posledica okoliščine, da se je v krvi razvila neka snov, ki deluje kot protistrup proti difterijskemu strupu.

Devet let po odkritju klice bakterije je Von Behring izgotovil snov, zvano antitoksin ("anti" pomenja proti in "toxin" strup). Od l. 1895 služi ta antitoksin kot lek proti difteriji in uspehi so občudovanja vredni. Mesto da bi pomiralo — kakor poprej — 50 izmed vsake 100 slučajev difterije, imamo sedaj le deset smrtnih slučajev in še te smrti je večinoma pripisati le okoliščini, da se ni antitoksin proti difteriji uporabljal pravčasno.

Preprečilo proti difteriji. — Moderna medicina pa se ne zadovoljuje le s tem, da najde lek za bolezen. Ona hoče iti še dalje — hoče preprečiti, da bolezen sploh nastane. V slučaju difterije je znanost našla preprečilo, ki skoraj nikdar se ne izjalovi. To preprečilo ali preventivno sredstvo je znano pod imenom "toxin anti-toxin". Ako se to sredstvo splošno uporabi, se lahko popolnoma iznebimo difterije, ki postane tako redka, kot je dandanes redka črna kuga ali go-bava bolezen.

Raba toksin-antitoksina kot preprečevalnega sredstva proti difteriji je popolnoma neškodljiva. Najprej se preiskuje, da-li ima otrok že po naravi odporno silo proti difteriji ali ne. To se godi potem takozvane Schickove preizkušnje (Schick test). Dr. Bela Schick iz Dunaja je l. 1913 izumil jako enostavno preizkušnjo v to svrhu. Preizkušnja je pokazala, da so otroci do starosti šestih mesecev navadno imuni (t. j. zavarovani proti napadu te bolezni) in da so otroci v starosti med 9. mesecem in 6. letom najbolj dovzetni napram difteriji. Ta skupina je torej najbolj potrebna zavarovanja s pomočjo toksina-antitoksina. Zdravniki pa sploh priporočajo, da se zavarujejo vsi otroci od starosti devetih mesecev do starosti desetih let.

Cepljenje je enostavno, brez bolečine, varno in ima trajne posledice. Cepiti treba trikrat zaporedoma in vsakikrat je vse gotovo v par minutah.

Iztrebljenje difterije. — V mnogih krajih, kjer se je izvedla odločna kampanja za podučevanje občinstva o preprečevanju difterije, se je ta bolezen popolnoma iztrebila, v drugih znatno zmanjšala. Na pr. v mestu Middletown, (Dalje na 5. strani)

GLASOVI Z RODNE GRUDE

Ameriški listi so prinesli poročilo iz Beograda, da je kralj Aleksander izdal proklamacijo, s katero se po vsej Jugoslaviji uvede poraba latinice. Odprava cirilice bo mnogo pripomogla k zblizanju in boljšemu medsebojnemu razumevanju med Srbi, Hrvati in Slovenci, ob enem bo postavila Jugoslavijo v vrsto zapadno-evropskih narodov.

Uprava tobačnega monopola v Jugoslaviji naznanja, da se je leta 1927 porabilo v vsej državi nekaj nad 10 milijonov kilogramov tobačnih izdelkov. Te odgovarja približno ceni 1798 milijonov dinarjev. Popuši se največ v Sloveniji, kjer pride 1104 grame tobaka na osebo v enem letu. V Bosni pride na osebo 1038 gramov, v Vojvodini 955 gramov, v Dalmaciji 446 gramov, v Hercegovini 272 gramov. Na podlagi tega računa se potroši v Sloveniji za tobačne izdelke letno na osebo 245.34 dinarjev, kar bi odgovarjalo letnemu konsumu 259 milijonov dinarjev. Od te svote pripade na dejansko vrednost tobačnih izdelkov kakih 100 milijonov dinarjev, dočim predstavlja ostalih 160 milijonov neposredni davek državi.

V Beodri v Banatu je te dni za hripno umrla vdova pokojnega predsednika ruske dume gospe Ana Rodzjankova. V Jugoslaviji še živi najstarejši sin Rodzjanko Mihajlo s svojo rodbino.

Iz Splita poročajo: Da se pri-skoči na pomoč stradalocu prebivalstvu, je veliki župan izdal naredbo, da se takoj prične z javnimi deli v onih krajih, kjer to dopušča vremenske prilike. Na konferenci občinskih zastopov pri velikem županu je bil storjen sklep, da se zgradi velik vodovod za Solin in Trogir, ki bo stal deset milijonov dinarjev. Pri gradbi vodovoda bodo zaposleni delavci iz najsiromušnejših krajev.

Ob priliki izredno hudega letošnjega mraza je priletelo na naša Primorje toliko divjačine, da tako obilnega lova že dobrih sto let ni bilo. V posameznih krajih Dalmacije je bilo ustreljenih, oziroma živih vjetih toliko divjih gosi in rac, da so izgubile skoro vsako vrednost. Ljudje jih niso hoteli več kupovati, niti jih sprejemati v dar. V Ljvnu so seljaki nalovili mnogo živih gosi in rac, ki so jih našli na snegu z ozeblimi nogami. Gosi so priletele z Grenlandije in Labradorja. Vsi ti živi eks-emplari so bili darovani prirodoslovnemu muzeju v Splitu.

Na dvorišče neke gostilne v Starem Bečeju se je spustila te dni najbrže zaradi velike utrujenosti sova izredne velikosti. Ker se ni mogla več dvigniti, jo je vjel neki kmet. Na veliko začudenje je ta opazil, da ima sova na levi nogi veržico, široko poldrugi centimeter, z napisom: "Bjun. Moskva, 604 D." Sovo je prevzela tamkajšnja policija, ki skuša rešiti zagonetni žig. Domneva se, da je ptica pobegnila iz moskovskega zoološkega vrta. Priklatlila se je v daljino Jugoslavijo in tam opesala najbrže zaradi lakote.

Umrli je v Ljubljani po kratkem trpljenju bivši ključavničarski mojster g. Vincenc Jeran v redki starosti 99 let.

VSAK PO SVOJE

Ko smo bili mladi, smo nosili butare na Cvetno nedeljo. V par desetletjih smo toliko napredovali, da jih nosimo vsak dan.

V cvetnenedeljskih butarah je tvoril važen sestavni del eve-teči dren, ki obrodi, če mu je sreča mila, trpke drenulje. Meni se zdi, da so bile poslone te drenulje za nami preko velike luže.

Butare tudi ni bilo brez leskovih in drugih šib. Z leskovimi so nas mazali tam, druge pa nas šibajo tukaj.

V butare smo vpletali dalje vejice "božjega dreveca." To vedno zeleno grmičje ali tudi drevesce je precej podobno ameriški grmičju imenovanemu holly, ki se rabi za spletanje božičnih vencev, le da je še dosti bolj bodeče. Že kot mlad paglavce sem se čudil in se še danes čudim, da je naš dobri narod imenoval bodeči grm božje dreve, da je za božje hrušice smatral neko grmičje, ki rodi zelo zanikrne in komaj užitne jagode, in da je določil za "božjega voleka" drobno pikapolonico.

Ker smo že pri cvetnenedeljski butari, naj še omenim, da so mi izmed vseh njenih sestavnih delov najbolj ugajale mačice. To je neke vrste vrba, ki jo ponekod imenujejo tudi iva, in je že v zgodnji pomladi okrašen z lepimi mačicami. Te mačice sem rad imel, ker niso hinavske in niso spredi lizale in zadi praskale. Pravzaprav imam še danes rad mačice, ki ne grizejo in ne praskajo. Tako je imel menda v mislih tudi pesnik Zupančič, ko je zapisal: "Spoznal sem te po tvoji mehki dlačici po tvoji beli tačici..."

V velikonočnem tednu so posebno zaposlene naše purnate kodajske, ker nas morajo preskrbeti s potrebnimi surovinami za pirhe. Putke, ki se v tem času ne spomnijo svoje patriotične dolžnosti, se ne smatrajo za dobre državljanke. Zapisane so v črno kuhinjsko knjigo in marsikatera prisostuje velikonočnemu kosilu brez obleke in glave.

Nevtrajno bela ali rjava kokošja jajca morajo v velikonočni sezoni izpremeniti svojo politično barvo, če hočejo veljati za pirhe ali pisanke. Prodajalci barv delajo v tej sezoni sijajno kupeljo, kajti ne barvajo se le pirhi, ampak tudi hiše, ograje in naše dražestne flaperice.

Vsi pirhi morajo biti "hard boiled," sicer se jih ne prime barva, in prilično isto velja za večino naših flaperic. God bless their little hearts!

Zdi se mi, da je v našem Clevelandu že začelo primanj-kovati barv, kajti naša mestna uprava je že začela varčevati z njimi. Luči na cestnih križiščih, ki regulirajo avtomobilski promet, so do nedavnega mežikale v treh barvah: zeleni, rumeni in rdeči; zdaj pa gledajo avtomobiliste le rdeče in zeleno.

O Velikonoči so zreli tudi kolaci. Tega čudnega sadeža si ne moremo predstavljati brez luknje v sredi, dasi je ista prav ta (Dalje na 2. strani).

“Nova Doba”

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. V. NO. 13

Vstajenje narave.

Dobro jutro, zlato jutro, dober dan, ti beli dan, dejal je pesnik. Mi pa bi lahko dodali: dobro jutro, zlata Vesna, dober dan, ti beli svet! Kajti ni več dvoma: na severni zemeljski polobli se pojavlja pomlad, vstaja narava k novemu življenju. Mladostno nežna in mladostno vihrava je pomlad, vendar stavimo vanjo vse naše upe, kajti pomlad predstavlja življenje. Življenje pa je vse, brez življenja si ne moremo predstavljati ničesar, kar bi nas moglo zanimati.

Zimsko mrtvilo je za nami. Seveda se bo še zimska reakcija borila s prednjimi stražami vstajenja in pomladi, še bodo sledila razočaranja, toda o končni in skorajšnji zmagi mladega življenja ni več dvoma. Narava je imela dovolj počitka in v trdno spanje je zdaj ne zaziblje več nobena uspavanka. Sila mladega življenja se ne da ustaviti, kakor se trajno ne more zaježiti vodovje mogočne reke.

Vsako leto se prismeje v deželo pomlad, in vsako leto se na novo veselimo njenega prihoda. Pa se nam ni treba tega prav nič sramovati, saj smo otroci narave in čutimo znjo. Kadar nam zmagoslavni klic pomladi ne bo več pričaral rudečice na lica, kadar nam ne bo več razvnel isker v očeh in tihe radosti v srcih, podobni bomo stari vrbi ob potoku, ki nima več moči, da bi pognala drobno mladiko, in čaka samo sekire, da jo pošlje tja, kjer je v večnem mrtvilu konec vsega. Kar je nerabno in nesposobno življenja, narava sama neusmiljeno odpravlja. Kar je duševno mrtvo, tudi fizično ne bo dolgo vztrajalo. Neke vrste duševnost v najširšem smislu namreč lahko pripisujemo tudi takozvanim neživim stvarim, kot so na primer rastline. Pri višje razvitih bitjih je seveda ta duševnost bolj izrazita. Kar se nas tiče, dokler je v duši veselje do lepote sveta in življenja, dokler je v srcu pomlad, smo še vedno koristni deli vedno se prenavlajoče narave, in kot taki upravičeni do eksistence. Ni se nam treba torej sramovati veselja, ki ga občutimo o priliki prebujenja narave, ker to najbolj jasno kaže, da nje življenjske žile teko tudi skozi nas, torej smo živ in zdrav del njenega organizma.

Vstajenje, prebujenje se more čutiti in izražati tam, kjer je življenje. Ako se radostimo vstajenja narave, je dokaz, da jadrmo na ladjah, na katerih plapolajo pestrobarevne zastave življenja. Življenje pa se ne kaže v počivanju in dremanju, ampak v vsestranski aktivnosti. Zdrave in močne rastline širijo svoje veje na vse strani. Tudi mi, če smo res polni življenja, se moramo udeleževati v različnih smereh. To zahteva balanca, simetrija in vsakovrstni vsakdanji problemi.

Ako smo vsi člani del naše pomladne življenjske aktivnosti posvetili rasti in splošnemu napredku J. S. K. Jednote, se bo tudi naši vzorni podporni organizaciji poznalo, da se je v deželi zasmejala Vesna in Velikonoč!

VESNA PRIHAJA

(A. J. Terbovec).

V šepetanju sapic bežnih je skrivnostni klic, ki privabil cvetk bo nežnih, vzbudil petje ptic.

Kdo pa siplje te obljube prek polja, livad, kdo pošilja te poljube, ako ne pomlad?

V solnčnih žarkih se leskeče tisoč nam obljub, v rosnih mavricah trepeče tajnostni poljub.

Oj, privrskaj, Vesna zlata, skoro že med nas roznata odpri nam vrata v lepši, boljši čas!

Saj brez tebe ni življenja, ni nobenih nad, in brez tebe ni vstajenja — dražestna pomlad!

Dobijo se ljudje, ki znajo skuhati kamilčni čaj in obvezati si opraskan prst, in si na podlagi tega “znanja” že domišljajo, da so zdravniki in ranocelniki.

Dobijo se drugi, ki se baš toliko razumejo na geometrijo, da vedo, da buče niso štirivoglate, ampak vsaj približno okrogle, pa bi že radi dajali nasvete arhitektom in jim predpisovali plače.

In dobijo se celo taki, ki sučejo metle in mislijo, da bi morali biti boljše plačani kot učeni dirigent orkestra, ki suče lahko palčico-taktirko — iz enostavnega razloga, ker je metla težja!

Vsakdo, ki opravlja kakšno koristno delo za človeško družbo, je vreden svojega priznanja. Začnemo lahko pri Edisonu in Burbanku, ki sta dala človeštvu številne prekrasne iznajdbe, nadaljujemo pri onih, ki vzgajajo mladino, onih, ki vodijo velika industrijska ali trgovska podjetja, pa vse do onih, ki z žuljavimi rokami strežejo strojem ali silijo mater zemljo, da daje svoje sode v prehrano človeštvu.

POMLAD V DOLINI LUN

(A. J. Terbovec)

Obiral sem premogarske naselbine države Utah, in pri tem seveda ogrebal tipično februar-sko zimo, ki je bila takrat v tistih krajih v svojem “najboljšem”. Debel sneg je pokrival tipične gore mormonske države, še več pa ga je bilo v dolinah in zasekah, katere poleti oživljajo živahni potoki. Bistre vodice gorskih vrelcev so si delale pot v nižave pod debelo plastjo ledu in snega docela neslišno, kajti njih rahli šepet ni mogel prodreti skozi zimsko pokrivalo. Tuintam so blažili to belo zimsko enoličnost temno zeleni smrekovi gozdi in gozdiči, neredno razmetani po gorskih pobočjih. V jasnih in mrzlih nočeh so pripesovali k popolnosti zimske “idile” prezebojajoči kajuti s svojim zavijanjem.

Med temi zasneženimi hribi si je pred leti služilo svoj trdi kruh mnogo slovenskih premogarjev. Seveda imajo tudi tam poletje, in sicer zelo lepo in prijetno, le škoda, da traja samo po par mesecev. Približno tri četrtine leta je zima in sneg. V eni teh slovenskih premogarskih naselbin sem tekom mojega obiska zvedel, da je malo pred mojim prihodom precej nevarno pobilo enega mojega starih znancev in prijateljev. Mož je bil tako resno poškodovan, da je kompanijski zdravnik določil, da se ga pošlje v bolnišnico v Salt Lake City. Družini poškodovanega rojaka sem obljubil, da moža obiščem, ko pridem v Salt Lake City, in mu s tem vsaj nekoliko olajšam moreči dolgečas.

Ko sem bil gotov z mojimi trgovskimi posli v dotični okoličini, sem se odpeljal v glavno mesto države Utah in Jeruzalem verske sekte mormoncev. Po odpočitku v hotelu sem se napravil, da zadostim nepisani postavi obiskovanja bolnikov. V uradu bolnišnice, ki se je nahajal v pritličju, sem po zvezdel za številko sobe, v kateri se je zdravil moj poznanec. Na hodniku drugega nadstropja sem srečal belo oblečeno bolniško strežnico, ki mi je na tozadevno vprašanje uslužnjo pokazala sobo mojega prijatelja.

Razume se, da je bil bolnik mojega obiska nepopisno vesel, saj mi je zatrdil, da ga dolgečas bolj muči kot telesne bolečine. Se posebej pa je bil vesel, ko sem mu sporočil po zdrave njegove družine in prijateljev v domači naselbini. Povedal mi je, da ima dobro postrežbo in da se njegove poškodbe hitro zdravijo, samo zlomljena noga da ga bo držala še nekaj tednov v bolnišnici. Sedel sem pri postelji nad eno uro, in razume se, da sva se v tem času pogovorila o stoterih važnih in nevažnih zadevah.

V sobi sta bili dve postelji in na sosedni je ležal mož srednjih let, ki je imel obe roki v obvezah. Za najin pogovor se ni menil, ker ga pač ni razumel.

V sobo pride bolniška strežnica, katero sem bil že prej srečal na hodniku, in prinese sosednemu bolniku v skledici nekaj hrane. Ker si mož z rokami ni mogel nič pomagati, mu je strežnica pomagala, da se je vsedel, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvajsetih let, preje drobne kot močne postavice, in las, o katerih se ni dalo reči ali so kostanjeve ali zlate barve. Uprav bajnolepe pa so bile njene oči. Skozij oči je videl, nakar ga je podložila z blazinami, in ga pričela pitati, kakor otroka. Strežnica je bila dekle kakšnih dvaj

NEW ERA SUPPLEMENT

Edited by Anthony L. Garbas.

Current Thought.

SLOVENE YOUTH HAS COMMON INTEREST

Our parents will admit that the process of time, the education of their children and our environment in this country, has developed in us entirely radical principles in regard to the organizations established by them. Radical in the sense that the youth has taken a decided change of attitude, differing from the views taken by our parents. It is a fact that our parents grouped themselves religiously, and politically, exciting a spirit of suspicion, and party prejudices, together with narrow and mistaken views for organizational loyalty.

Today we find that youth has cultivated a breadth of view, sympathy, toleration, generosity, and the spirit of human fellowship. Subjects as religion and politics, causes for heated discussion are not brought up by the youth of today. There is a greater feeling for the "facility of association" among the American born Slovenes.

Emerson said that "facility of association" was the measure of civilization, meaning that as people become enlightened and broadminded they develop the ability to co-operate in higher and higher degree. This deliberate disregard for the policies formerly maintained by our parents is an attitude that our parents are obliged to recognize.

We find that youth is more devoted to its general welfare and for measures that improve the common lot rather than the improvement of merely one group—one lodge. If the youth were to organize an entirely new national organization we should discover that there would be little difference in character, in inspiration, in sympathy and purposes of the youth throughout the country. There are very few young people who attack organizations other than their own. Those that do, are reverent, born out of time, generations behind the present.

When youth desires changes within the lodge they do not resort to throwing mud at each other but express their will in the simple expediency of compromise. If there are differences let them put them into the background while they work together for purposes upon which they can agree.

Youth believes that the efficiency of their organization is dependent upon the recognition of mutual services and obligations, realizing that since all good can be derived from this method, we all owe loyalty to the common interest. Every lodge therefore is attempting to forward its private interests and conform at the same time to methods which promote the common welfare—the welfare of all Slovene groups. Thus the lodge while primarily seeking to forward its own interests by increasing membership at the same time promotes the common welfare.

We must continue in the future to establish conditions whereby we can work in harmony and promote the interests of all Slovene youth, as well as for our organization, the J.S.K.J.

"HEARTS"

There are hearts like the heart of a blooming rose, moving happily—singing and gay.

There are hearts like the heart of a golden, happy dream, laughing at dawn of day.

There are hearts like the heart of a for-get-me-not, stably, always loving and true,

There are hearts that sing softly like a woodland brook, hearts just a wee bit blue.

There are hearts like the song of a meadowlark, singing away o'er the hills.

There are hearts like the song of a wounded bird, broken, lonely and blue.

There are hearts that are pleading and calling in vain, hearts that are loyal and true.

There are hearts that whisper of the silvery moon, there are hearts like drops of dew.

There are hearts that are broken, hearts that are tears, which kind of a heart have you?

CHRISTINE TROYA

Sport Sense

ELY CAGE STARS

The Ely, Minn., high school basketball team last Thursday played for the state championship at Minneapolis. Fans, eager to bring home the bacon followed the hoop stars by bus. Members of the team and others who journeyed to the capital with intentions of coping honors were: Coach Ed Buckley, Manager William Coombe, Tom Murn (radio announcer), Robert Nicholas, Steven Smrekar, Louis Gerzin, Rudolph Banovetz, Lowell Anderson, Rudolph Bezek, Mathew Gouze, Armas Hill, Arthur Lindy and Louis Zgonc. It will be noticed that there are a number of Slovene athletes in the names mentioned and we have been informed that they all are exceedingly clever on the basketball court. More power to you fellows, perhaps someday we may hear of an all-star Slovene combination in Ely that is knocking 'em cold.

BETSY ROSS DEFEATS SPARTANS

Betsy Ross' pin-pickers hand-ed the highly talked of Spartan Minnerale heavers a neat trimming. The Spartans a lodge of the S. S. P. Z. had suffered only two previous defeats and had been slaughtering all on comers among Cleveland lodges. The record of their first defeat however, does not enter their books since the aggregation played was not a lodge representative. By Betsy Ross' smashing more maples than the Spartan pin toppers, the result must be regarded by them as the first official defeat. Congratulations Betsy Ross, and may you perform in the art of spilling the wood as well in the future.

COMRADE BASEBALL

Fred Terlep informs us that he has started to put his players through calisthenics and other forms of exercise in preparation for the near baseball season. Fred after having reviewed the material predicts his team to be as firm as the Rock of Gibraltar. He says that a vast amount of improvement can be made and is to be made in the preliminary practices. An addition to his roster of players is a former high school coach by the name of F. McBride of whom he is expecting wonders in the way of baseball.

If the Comrades continue their present enthusiasm and interest in sports there is no doubt that they will be proud owners of teams comparable to the best.

JUGOSLAV EMIGRATION

Emigration from Yugoslavia would seem to be stationary. The number of persons proceeding overseas from that country in November last year 1,899, a decline of 95 compared with the figure for the corresponding month of 1927. The majority (1,042) went to the Argentine Republic, while 383 proceeded to the United States and 177 to Canada. During the first eleven months of 1928, the total emigration figure was 20,549, a diminution of 45, compared with the corresponding period of the preceding year. During the same period 4,453 former emigrants returned to Yugoslavia.

Bare Facts.

Buttons on coat sleeves. Buttons are put on sleeves of men's coats as a matter of style. How the style originated is not known. There is a tradition, however, that the custom originated in the Prussian army in the time of Frederick the Great. The Prussian king was very particular about the appearance of the uniforms of his soldiers. He discovered that many of them were in the habit of wiping their faces with their coat sleeves. Naturally the sleeves soon became soiled and gave their uniforms an untidy appearance. Therefore Frederick, in order to stop the practice, had a row of buttons put on the upper side of the coat sleeves. When a soldier attempted to wipe perspiration from his face with his sleeve he would scratch himself. By this method the soldier monarch succeeded in breaking his men of the slovenly habit. But the custom of putting buttons on the sleeves of coats survived its usefulness. The buttons became a part of the accepted style of coats and as styles varied with different periods the position of the buttons shifted until they were finally placed in the lower side of the sleeve.

Knocking on wood. Knocking or rapping on wood to ward off punishment for boasting is one of the most prevalent of all superstitions. It is not uncommon to meet intelligent and educated persons who invariably knock on wood after bragging about their success or good health. Many persons carry wooden charms in order to have wood convenient for this purpose. How wood acquired this supposed protective power against misfortune and ill luck is not definitely known. Numerous theories have been offered to account for the superstition. Some attribute to the old game known as "touching wood" or "wood tag," in which a player who succeed in touching wood is safe from capture. Others hold this game and "knocking on wood" had a common origin in primitive tree worship, when trees were believed to harbor protective spirits. To rap on a tree—the dwelling place of a friendly spirit—was to call up the spirit of the tree to protect one against impending misfortune. Later, people would place the hand on a wooden statue of a deity for the same purpose. It is said that among certain European peasants it is still common to knock loudly on wood to keep away evil spirits. Still others believe that the superstition is of Christian origin, and that it is in some way associated with the wooden cross upon which Jesus was crucified. Or, perhaps, they say, it arose from the ancient rite of touching the crucifix when taking an oath or touching the beads of a rosary in prayer.

Left-handed President. James A. Garfield, the twentieth President of the United States has been the only left handed President thus far. In a letter to the author, Harry A. Garfield, the president of Williams College, says his father was naturally left-handed in childhood, but he learned to write with his right hand and in time became ambidextrous, using both hands with equal ease. There is a story to the effect that President Garfield once demonstrated his ambidexterity by writing in Latin with one hand while he

LACES OF ALL NATIONS

In attending the All-Nations exhibit, held last week at Cleveland, the thing that perhaps impressed everyone was the fact that the women of practically every nation—throughout this universe at one time or other devoted their spare moments in embroidery. In every booth the exhibition of fancy work and embroidery in some respects seemed to be one of the important items of the exhibit. There is neither record nor memory of an exhibition that included so comprehensively, and varied of the handwork of the European housewife. The claim of "kek-lanja" to rank as works of art was impressively vindicated, and the public that too often identifies fine art with painting was here shown what sheer magnificence and what profoundly moving effects can be accomplished from mere thread. The Croats showed how gorgeous colors and abstract patterns can be wrought and mingled by a master's hand. The placing of all these laces was most unfortunate. They were crowded closely together, which deprived them of the grandeur that proper space would allow.

HUNTING GRAFTERS

In Cleveland a new season for hunting has just recently been established. A discovery has been made that some birds commonly known as grafters are roosting in various positions at the city hall. A distinct species called "councilmen" are at present being persistently pursued. Two of these birds have thus far been caught and are to be sent to the Columbus penitentiary where they are to serve as exhibits, one for a period of five years while the offspring is to remain there for one year.

This hunting season is predicted to be open for some time since no game laws have determined specific opening and closing dates. The queer part about this type of hunting is that no matter how long these birds are hunted they never will become extinct.

CHISHOLM TO HAVE WATER FETE

Tentative plans for a water frolic have been made to take place July 14th. This shall be the second affair of its kind to be held in Chisholm, Minn., and is sponsored by a chapter of the Izaak Walton league. Mr. Thompson was selected general chairman of the committee to make arrangements while Tony Vidmar, a Slovene, has been named to take charge of hydroplanes that are to enter this water carnival.

wrote Greek with the other.

Origin of Hurrah. The word is pure Slavonian, and is commonly heard from the coast of Dalmatia to Behring's Straits, when any of the population living within these limits are called on to give proof of courage and valor. The origin of the word belongs to the primitive idea that every man that dies heroically for his country, goes straight to heaven—Hurrah (to paradise), and in the shock and ardor of battle the combatants utter that cry, as the Turks do that of "Allah!" each animating himself by the certitude of immediate recompense to forget earth, and to condemn death.

EXCHANGES

Pittsburgh, Pa.
STATION P. G. H. BROAD-CASTING

We wish to announce at this time that the Pittsburghers lodge No. 196 have organized a baseball team for the coming season. Twenty candidates for berths on the team have reported thus far, and Field Manager William Antlogar asks that any other member who can play ball report to him, and try out for the team.

A meeting called by William Antlogar Thursday, March 7th started the baseball rolling for the season. A representative number of baseball candidates of the lodge met and considered plans and elected officers. Louis Kompare was elected business manager of the team with F. J. Bruss as treasurer and William Antlogar as field manager of the team.

Speaking about baseball, Billy Evans, former big league umpire, said recently: "Too many players today are perfectly satisfied if they get their quota of base hits, regardless of the results of the game."

"Many players," added Eddie Collins, the baseball star, "lack the urge to win. There is little or no difference in the natural ability of the players, past and present, it is in the spirit."

There is food for thought in these statements. They can be applied to business as well as to baseball. If we aren't a Babe Ruth of the business world and our team isn't the world's champion, whose fault is it? And what are we doing about making ourselves the champions of the future? Yours for a successful season.

J. F. Bruss.

Lorain, O.

Lorain High School recently held a play entitled "The Charm School" sponsored by the Dramatic Club. It proved to be a great success and I'm sure all who attended it, enjoyed it tremendously.

In June another group of pupils will graduate. The largest group of Slovenes in the history of the school will graduate then. They are: Steve Cerne, Anna Durjava, Maymie Gradisek, Sophie Kadelja, John O'Mahen, Eva Kure, Helen Polutnik, Anna Ursic, Hermine Zorc and I. Even though we all are happy in graduating, the most of us no doubt will miss all the pleasant events of school life. Zelen Polutnik and Hermine Zorc have been on the honor roll which necessitates an average of B. or above for the best part of their school career. Sophie Kodelja and I are finishing high school in three years by having attended summer schools and taking five subjects instead of four as is customary. I expect to go to college this summer.

Our high school held a Triangular Lehi Debate, March 15th, with Lakewood and Elyria. Cleveland Heights, Shaw and Rock River had it at the same time. The question debated was: "Resolved that the jury system should be abolished in civil cases in the state of Ohio." The Glee Clubs and pianists and violinists also sought honors. Lorain lost the debate to Elyria and also failed to win honors in piano, violin, glee club. Regardless of whether Lorain wins or loses they have the reputation of always trying hard.

Vida A. Kumse.

Phunology

BORROWED, STOLEN AND ORIGINAL JOKES

Raising the Ante

Apple-growers now urge every one to eat two apples a day. Probably the theory is that the more doctors you keep away the better.

Grateful Victim

Wife (showing husband expensive fur coat): "One really can't help but feel sorry for the poor thing that was skinned for this."

Husband: "I appreciate your sympathy."

Shoo!

Porter (sympathetically): "Just missed your train, sir?"

Passenger: "Oh, no; not at all. I didn't like the look of the thing, so I shooed it out of the station."

"Oh! Willie We Have Missed You"

"I hear Kraus and Meyer are looking for a new cashier. Is it true? They engaged a new one only a month ago."

"That's the one they're looking for."

Marooned

Mrs. Blue: "How do you control your husband while you are away?"

Mrs. Black: "I leave the baby with him."

A Real Bargain

"Had my fortune told today, dear."

"What a waste of money," protested her husband.

"Not at all. I gave the woman \$1 and she told me I would soon inherit \$50,000. Wasn't that a bargain?"

A Married Man All Right.

"Well, Jones, I can tell you're a married man all right. No holes in your socks now."

"No. One of the first things my wife taught me was how to darn 'em."

MUST COOK FOR TWO

Ethel Martin, 4 feet 1 inch in height and not a member of the J. S. K. J. as yet, is wed in New York to Alfred Ingalls, circus giant 10 feet 2 inches in stocking feet. The bridegroom is known professionally as Captain Karl Gulliver. Miss Martin is 28 and a cook. And that's a very good thing, for instead of having to feed just one average man she will virtually have to feed the equivalent of two.

Dad's All Like That.

"Gee! ain't it hot!" exclaimed daughter, displaying her new dress.

"Well, if it isn't you'll freeze to death in it," growled her father.

Absurd.

Father: "Betty, I want you to come from the party at a reasonable hour—and not with the milkman."

Betty: "But, father, how absurd. He won't be there."

Slick.

Sniff: "That fellow is too slick for me. Sold me a lot that was two feet under water. I went around to demand my money back."

Bjones: "Get it?"

Sniff: "Get nothing. He sold me a second-hand gasoline launch and a copy of Venetian life."

Young Bride: "Now, dearie, what will I get if I cook a meal like that every day?"

Husband: "My life insurance."

ATTENDANCE AT MEETINGS

In order that your lodge may accomplish success and have others emulate such successes, it is necessary that every member forms the habit of regular attendance at the meetings. We find that one of the longest factors in the life of a man and when once broken are often never resumed. Members can form the habit of attending a designated time to the meeting if they are able to do so. Some difficulty may be found in attending such requests to members feels obligated to attend his meetings and as a result will invariably assist in the success of his lodge.

SOKOLS WIN GREAT OVATION

The visitors at the recent All-Nations exhibit held at Cleveland literally tore the auditorium down on the appearance and performance of the Slovene Sokols. It is said that never in the history of the Public hall did anyone ever receive such hearty approval from its thousands of patrons. This warm reception from a totally strange audience certainly speaks well for the performers, and is an encouragement for the organization that fosters the building of healthy minds and bodies.

As a member of your lodge are you sleeping and dreaming as Rip Van Winkle or are you alert and working in behalf of your lodge?

EVENTS IN JUGOSLAVIA

Intense preparations are being made to produce the Budget for 1929-30. The Minister of Finance, Mr. Svriljuga, has carefully examined the budgets of each Ministry with the Minister concerned and great economies are reported to have been made on the estimates made by the late government. Especially is this so in the case of the Ministry of Communications and that of Posts and Telegraphs where many new works involving the investment of large amounts of capital have been shelved until loan capital is forthcoming. In this way these Ministries become self-supporting as they should be and may even have a surplus and so it becomes a simple task to balance the budget which was always overloaded with capital expenditure in past years. There may even be a surplus for relieving want in the necessitous areas and for lowering taxation throughout the whole country. This is certain if, after three bad years, the harvest is this year satisfactory.

It is understood that special care is being taken in drawing up the new Finance Act to facilitate the employment of foreign capital in Yugoslavia. Various obstacles are being removed and the whole system of financial administration is being overhauled and simplified.

The revision of all existing laws is proceeding apace and preparations are almost completed for the promulgation of new laws, dealing with religion. There are four State religions in Yugoslavia, Orthodox and Catholic Christians, Mohammedans, and Jews, and at present their priests are all civil servants paid by the Ministry of Religion at equal rates. It is proposed in future to give each church a certain sum to pay its priests and thus lessen the interference of the state in their internal affairs and allow each religion greater autonomy.

It is also proposed to change the laws relating to marriage so as to make civil marriage optional in Serbia and other parts where up to now it has not been legal. Church marriage will remain the basis of the marriage laws, but civil marriage will become binding and many anomalies arising from the present system where a man married by civil marriage in Panchevo or Zemun may find himself not married across the river in Belgrade, will be ended.

Among the successes of the new regime must be numbered the apparently complete eradication of the trouble between Belgrade and Zagreb which threatened only a month or so ago to lead to consequences disastrous to the young Serb, Croat, Slovene Kingdom. The formation of the new government, following on the dissolution of the "rump" parliament and the annulling of the Vidovdan Constitution did much in itself to this end and the policy pursued since has carried on this good work. Efforts have been made to prove that Serb, Croat, Slovene citizens have complete equality of treatment and equal chances in the Civil Service. Thus the appointment of Professor Pitomitz of Ljubljana as Minister in Washington, and of Grg Andjeljinovic, a Croat, as Minister in Prague, two of the highest positions in the Diplomatic Service which has always been considered the preserve of the Serbs, has had a very good affect in proving that this service is now open to the able men of all parts of the country. The removal of General Maksimovic from the position of veliki iupan of Zagreb and his replacement by a civilian has done good and the King's sympathy in granting pensions of 5,000 dinars a month to the widows of Pavle Radic and Djura Besaricek, the

murdered Croatian leaders, and 800 dinars for each child, has been most enthusiastically commended.

It is announced that the King has presented the widow of Pavle Radic with picture of the Princes Peter and Tomislav, an act of kindness which will do much to win the affection of the people of Zagreb. It is reported that later the King and Queen intend to go to stay for a longish period in Zagreb which will become one of their places of residence.

A further step in the replacement of the old elected bodies by appointed bodies has been made by the nomination by the King of new councils to control the municipal work of Belgrade, Zagreb and Ljubljana. These new councils are for the most part composed of experts, representatives of different economic organizations, chambers of commerce, trade and craft unions, bankers, doctors, engineers and university professors. The concentration of power has also been carried a step further by the reformation of the Ministerial Council whose work is now done almost entirely by the Prime Minister in consultation with the responsible minister.

JUGOSLAVIA HAS COLD WINTER

From all countries of Europe come stories of the intense cold and its effects, tragic and comic. In Yugoslavia it has been as cold as 34 degrees below zero Centigrade, and the Sava and Danube are both completely frozen over. As a result of the deep snow the Hangman Hart who had been summoned from Sarajevo to execute Prpic Mali and his gang of four bandits in Zagreb, was held up for several days and his victims thus got a welcome respite. Bishop Mistic of Mostar was in a train held up by snow and had to get down like the remainder of the passengers and walk to the nearest township of Tchapljina. But the more agile passengers arrived sooner and occupied all the available rooms so that the reverend Bishop was obliged to seek shelter at the police station where he was accommodated in a cell where he spent, he confessed, a very pleasant night.

The dislocation of communications due to snow and frost had led to the sudden rise in prices of food and fuel in all the great centers. To combat speculation the Prime Minister, General Zivkovic, issued orders that anyone taking advantage of the shortage unduly to raise prices would be severely punished and this had an immediate good effect.

The gravest danger of all is yet to come for terrible as has been the effect of frost and snow the thaw may be far more disastrous. If ice barriers form in the narrow gorges of the Iron Gates and other places the flood may last a long time and do very considerable damage to the crops. All possible precautions are being taken to prevent these various dangers. Several batteries of artillery have been mobilized near the Iron Gates ready to break up any barriers which may form and experiments have been made with mines and guns to determine what is the best method of breaking up ice at danger spots.

LJUBLJANA FAIR

The annual Sample Fair at Ljubljana will be held this year from May 30 to June 9, in combination with a Motor Show. There were 706 exhibitors at last year's Fair, of whom 172 were foreign. The number of annual visitors to the Fair varies from 120,000 to 130,000. An Autumn Fair, to include forestry, shooting and fishing exhibits will be held from August 31 to September 9.

JUDGE SPEAKS TO CLEVELAND YOUTH

A speaker of exceptional prominence in Cleveland, known for his unusual speaking ability, by name Judge Silbert, was secured to speak to the Slovene youth, on the subject of "How to keep out of divorce courts." He is quite interested in the study of domestic problems and consequently had strict attention of all listeners hungry for advice concerning marital troubles. All of the judge's information certainly was very timely since the majority of the audience consisted of individuals about ready for the voyage on the sea of matrimony.

"RIOI"

A mammoth passenger airship is now under construction in England and will undertake flights early this summer.

This monster of the skies has a maximum diameter of 131 feet 8 inches, and is 724 feet long. With the control car on the ground, the height to the top of her hull is 140 feet. The ship has a gas capacity of about 5,000,000 cubic feet, giving a lifting power of 152 tons, and accommodation for 100 passengers, with a crew of 48.

In the construction of "RIOI" every precaution has been taken to guard against the possibilities of fire, and for the first time petrol engines have been superseded by engine burning heavy fuel oil with a flash point of 210 degrees Fahrenheit. To carry the 29 tons of fuel, 38 main tanks are attached to the framework of the ship, 28 of which each hold 224 gallons, and 10 each hold 112 gallons. In addition there are 11 compensating tanks, which are filled when the full load of passengers is not being carried. Several of the main tanks have emergency gear for the quick release of fuel if required. For heating and ventilating the passenger cabins, air is drawn in by an electric fan, and, passing one of the engine radiators, is warmed in cold weather and sent into the cabins through air gratings. In warm weather the radiator is lowered outside the ship and cool air can be supplied to the living accommodation.

Hitherto of the things denied the voyage by air has been the ability to smoke, but in the "RIOI" a special smoking room has been provided, on the lower deck of the passenger accommodation which is fitted with a aluminum floor to obviate any danger from fire caused by carelessly thrown-down cigarettes and lighted matches. The promenade deck extends for some 36 feet to port and starboard of the lounge, and is provided with unsplinterable glass and Cellon windows, giving a magnificent view of the world below.

Altogether the magnificent ship is a marvel of engineering skill and a beautiful example of British craftsmanship.

Whatever her future may be, she marks an epoch—a distinct advance towards the time when thousands will travel daily by air to all parts of the world.

UP-TO-DATE

A school for brides, the first of its kind in the world has just been established in Berlin. Something up-to-date and of utmost benefit to man.

Spotted

Village Gossip: "I just saw old John Bright try to kiss your daughter in the grocery store."

Snappy Mother: "Did he kiss her?"

Village Gossip: "No, she wouldn't let him."

Mother: "Then it wasn't my daughter."

GEORGE KOZJAK

Slovenian Janissary,

Fifteenth Century Story Of The Slovenian Home-Life.

By JOSEPH JURČIČ

English Version By John Movern

(Continued)

They put Marcus Kozjak to bed and then called upon Father Benedict, who was said to know how to bandage and heal wounds and to prepare medicines out of different flowers, which were useful in treating various diseases. So Father Benedict brought together all his instruments and exerted all his efforts so that he might bring the patient back to his senses. Everybody in the cloister was aroused and excited. The Abbot also sent a serf to the Castle Kozjak to notify Lord Peter to come immediately to the monastery if he wished to see his Brother Marcus, who was liable to die at any moment.

When Peter heard about his brother's serious illness, he was very much disturbed, for he did not expect him to die yet. It seems he was not concerned much for his brother, because he did not like him. Nevertheless, he was his brother and his conscience whispered to him that he was duty bound to go to see his brother once more before the latter's death, and for this reason he was at once ready for the monastery. First he had a dinner prepared for the cloister's serf and then told his servants to saddle his horse and get him ready for the journey.

"What has happened anyway?" asked Peter of the cloister's serf on the way to the monastery. "Did my brother take sick suddenly?"

"The Abbot himself did not tell me anything about it," replied the serf. "What I know about the affair is what I have heard from others, and that is that the gypsy whom we captured the night before last had whispered something into the Lord's ear and that since then he has been out of his mind. What the gypsy told him they don't seem to know. The gypsy may have told the Lord some word of witchcraft and thus bewitched him and caused him to become unconscious, because gypsies are usually all wizards and witches."

When Peter heard what the serf had told him, he became full of excitement. Had the serf been watching Lord Peter, he could have seen how he was changing color. His face was now and then pale, and again of green color. His legs embraced his horse and his hands unconsciously dropped the horse's bridle.

"What? Supposing it was the same gypsy? Supposing he told my brother about my crime?" These thoughts bothered the aristocrat continuously.

"How does the gypsy look?" asked Peter after having been silent for a considerable length of time, when his excitement had somewhat cooled off.

"He is tall and quite an old man, but strong as an ox. There were two men in charge of him. One of them was our Til, who is a powerful man, and yee they could hardly handle him," said the serf.

"It must have been he!" said Peter to himself, full of deadly excitement. His conscience set at ease and quieted down long ago was again disturbed.

The cloister's serf, seeing Peter acting so strangely, as never before, looked at him full of excitement.

"What seems to be the matter with you, my Lord?" inquired the serf of Peter eagerly, twice in succession, as he saw him completely cast down. But Peter would not answer nor all the way utter a single word, until he had arrived at the gate leading into the cloister. He was so deranged mentally that he did not know when he had reached the monastery.

The abbot came to meet Peter in the yard. Peter, thinking to ask how his brother was getting along, asked how was the gypsy's health instead. The abbot at once realized that Peter was in profound trances, but he thought the cause of his mental derangement was the sudden calamity. The abbot then took Peter to Marcus Kozjak, who was still unconscious and mentally deranged. He was constantly talking to himself, but no one could understand him what he was saying.

When Peter noticed that the monks did not yet know about his crime, because they all seemed to be very friendly toward him, and when he heard the monks express their opinion, saying that they doubted Marcus' recovery, his heart again became somewhat at ease.

Peter then asked the abbot for permission to see the gypsy, saying that he would like to find out more in detail the whereabouts of his nephew, and how to get him back. The abbot gladly granted Peter's request and even offered him an escort. But Peter would allow the escort to accompany him only to the gate, leading into the dungeon, and then discharged him, saying that he would best converse with the gypsy privately.

"If he catches you, he will crush your crooked bones and you will then remember what it means to visit a dog's house alone," said the serf, murmuring to himself on his way going back. "Well, he may crush you if he will, for we do not in the least miss aristocratic people."

Peter entered the dungeon and stepped to the gypsy.

"Aha, my old friend has paid me a visit," said the gypsy contemptuously. "Well, you have done the right thing. Say! have you already heard that they are going to hang both of us—you and me? It is no more than right that you and I, who have planned and worked together, should also receive equal proportion from the product of our toil. What do you think about it, my hump-backed friend?"

We can very easily imagine how Peter felt. Nevertheless, it was a crucial moment for him.

"How dare you mention my name with yours?" said Peter, threatening the gypsy.

"You old cripple cat, you better keep your mouth shut! I know you have not yet forgotten that evening about twenty years ago. If you have forgotten it, I could very easily bring that evening back to your memory. The reason I told your name to the old monk, your brother, was because my common sense told me to do so. The servants who used to work for you at the Castle Kozjak recognized me. You should have crushed his skull and things would have turned out quite differently than they did. What else could I do but what I have done, to save my old hide, which I still love more than I love your hump back, which God has placed upon your back instead of a head."

(To be continued)

IZ URADA GL. TAJNIKA

RAČUN MED DRUŠTVI IN JEDNOTO ZA MESEC FEBRUAR 1929.
REPORT OF LODGE INCOME AND DISBURSEMENTS FOR FEBRUARY 1929.

Odrasli Oddelek
Adult Department.

St. dr.	Dohodki	Izdatki.
Lodge No.	Income	Disbursements
1	\$ 808.85	\$ 1,706.00
2	645.47	315.00
3	155.79	856.50
4	144.71	2,026.83
5	226.20	141.00
6	614.77	204.00
9	533.60	452.50
11	172.92	191.00
12	272.75	97.17
13	98.88	185.00
14	54.70	27.00
15	330.99	124.95
16	284.52	120.00
18	462.63	176.82
20	417.37	390.34
21	402.60	260.00
22	243.03	183.00
25	513.03	733.50
26	685.51	163.00
27	139.17	1,034.00
28	101.21	70.00
29		533.01
30	607.29	90.00
31	305.65	288.00
32	70.50	7.00
33	297.35	26.00
35	202.08	169.00
36	749.91	173.00
37	1,157.84	1,024.31
39	442.66	629.18
40	389.03	50.00
41	94.56	2.00
42	283.95	113.00
43	148.47	29.00
44	390.31	77.00
45	566.85	239.00
47	154.23	
49	282.04	83.00
50	142.94	530.00
51	38.75	600.00
52	60.90	518.00
53	323.38	48.00
54	100.20	1,012.00
55	200.67	1,493.00
57	260.53	184.00
58	190.76	553.08
60	100.77	
61	209.36	15.00
64	39.97	12.00
66	428.44	68.00
68	141.32	36.00
69	76.99	144.00
70		116.00
71	513.60	100.00
72	55.50	30.00
75	176.81	76.17
76	93.65	63.00
77	185.42	152.00
78	211.34	74.00
79	29.37	34.00
81	82.97	55.00
82	205.99	
83	55.66	32.00
84	229.78	24.00
85	250.92	
86	102.76	30.00
87	125.13	54.00
88	189.83	133.00
89	197.42	27.00
90		135.00
92	175.18	80.00
94	393.00	1,160.00
99	172.52	121.00
101	137.69	52.00
103	290.16	179.50
104	174.30	
105	239.46	240.00
106	154.83	114.88
107	89.98	134.00
108	203.79	135.00
109	122.52	94.00
110	161.77	73.00
111	119.51	83.00
112	110.83	30.00
114	371.18	
116	135.06	
117	56.11	54.00
118	96.52	28.00
119	56.84	18.00
120	305.85	537.50
121	46.70	50.00
122	281.82	78.00
123	81.40	321.00
124	103.06	184.00
125	92.86	112.00
126	95.44	128.00
127	40.56	26.00
128	218.96	296.67
129	209.32	144.00
130	55.84	162.00
131	109.38	242.50
132	266.38	39.00
133	189.79	142.00
134	91.53	15.00

135	
136	63.82
137	265.05
138	103.60
139	70.66
140	154.03
141	112.26
142	
143	85.69
144	299.14
145	123.38
146	62.52
147	64.59
148	85.68
149	267.21
150	161.30
151	
152	96.68
153	17.99
154	165.34
155	36.61
156	58.70
157	45.46
158	115.35
159	88.84
160	89.60
161	18.84
162	212.36
163	32.16
164	69.71
165	100.67
166	95.85
167	83.90
168	84.20
169	54.45
170	46.80
171	233.78
172	57.97
173	74.36
174	154.12
175	48.73
176	162.52
178	34.94
179	56.50
180	
181	35.27
182	98.08
183	58.26
184	77.13
185	56.03
186	71.20
187	39.72
188	53.10
189	15.24
190	121.49
191	57.80
192	55.11
193	61.46
194	
195	35.13
196	57.09
197	31.48
198	33.43
199	35.10
200	393.73
201	37.61
za januar	
5	230.82
45	565.17
70	384.30
135	109.63
142	67.42
\$30,959.75	
\$29,611.41	

RAČUN MED DRUŠTVI IN JEDNOTO ZA MESEC FEBRUAR 1929.
REPORT OF LODGE INCOME AND DISBURSEMENTS FOR FEBRUARY 1929.
Mladinski Oddelek
Juvenile Department.

St. dr.	Dohodki	Izdatki.
Lodge No.	Income	Disbursements
1	\$ 29.25	
2	33.45	
3	3.75	
4	3.90	
5	4.05	
6	18.00	
9	5.85	
11	7.05	
12	9.60	
13	9.60	
15	6.30	
16	14.25	
18	11.85	
20	20.55	
21	12.60	
22	4.95	
25	19.20	
26	36.00	
27	3.00	
28	1.80	
29		
30	18.30	
31	9.45	
32	1.50	
33	15.90	
35	8.70	
36	26.55	
37	22.95	
39	11.40	
40	10.05	
41	5.10	

(Dalje na 5. strani)

RAČUN MED DRUŠTVI IN JEDNOTO.

(Nadaljevanje iz 4. strani)

178	.60
179	1.35
180	
181	
182	5.10
183	1.50
185	1.95
187	2.55
189	.30
190	2.40
191	1.05
192	.45
197	.30
198	1.85
199	1.85
200	10.50
za Jan.	
5	4.05
45	26.55
70	10.35
135	4.05
142	3.15
\$1,059.30 \$900.00	
Joseph Pishler.	

DOPISI

Rockingham, Pa.

Po sklepu seje društva Ilirija, št. 145 JSKJ, ki se je vršila 3. marca, moram pozvati vse člane in članice društva, da se gotovo udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 7. aprila. Seja se bo vršila pri tajniku in se prične ob deseti uri dopoldne. Za rešiti imamo zelo važne zadeve. S članom, ki se te seje ne bo udeležil, se bo postopalo po društvenih pravilih. Se posebej pozivljam prejšnjega tajnika, da se udeleži seje in poda račune od poslovanja v letu 1928. Sklep seje določa, da se ga kaznuje po društvenih pravilih, ako se omenjene seje ne udeleži. — Torej, pridite vsi, da ne bo pozneje nepotrebnega prerekanja!

Z bratskim pozdravom,
Joseph Cebon,
tajnik dr. št. 145 JSKJ.

Pueblo, Colo.

Društvo Marije Pomagaj, št. 42 JSKJ je na zadnji redni seji razmotrivalo glede agitacije za pridobivanje novih članov v odrasli in mladinski oddelki. Prošeni so vsi člani, ki svojih otrok še nimajo vpisanih v društvo JSKJ, da jih vpišejo brez odlašanja. Pristopnina je prosta in zdravniško preiskavo plača Jednota. Tudi so prošeni člani, da se potrudijo dobiti kaj novih članov za odrasli oddelki med svojimi prijatelji. Pristopnina je za vse prosta in Jednota plača tudi zdravniško preiskavo; za novega člana, katerega starost ne presega 25 let, dobi organizator \$1.00 nagrade. Poleg tega so razpisane še posebne nagrade za društva, ki pridobe v tem letu gotovo število članov. Torej na noge, bratje in sestre, da v tem letu povzdignemo število članstva, kot še nikdar prej. — Pozdrav vsemu članstvu J. S. K. Jednote! Primož Knafec, tajnik dr. št. 42 JSKJ

Enumclaw, Wash.

VABILO NA PLESNO VESILICO. — Tri tukajšnja slovenska društva prirede skupno prvo pomladno plesno veselico v soboto 6. aprila zvečer. Veselica se bo vršila v Krain dvorani in se prične ob devetih zvečer. Tem potom so vabljeni vsa sosedna bratska društva, kakor tudi vsi rojaki in rojakinje te okolice, da nas posetijo na večer 6. aprila. Zabave bo dovolj za vse in za dobro postrežbo bo skrbel odbor. Torej prijatelji dobre zabave in naših društev, na svidenje 6. aprila zvečer v Krain dvorani!

Za društvo Bratje Svobode, št. 162 JSKJ:
Frank Mrzlikar, tajnik.

Pittsburgh, Pa.

NAZNANILO
Vsem članom J. S. K. J. v Pittsburgh-u in okolici ki so tudi člani Slov. Doma, se naznanja, da 7. aprila 1929 se bo vršila glavna letna seja Slov. Doma, v plesni dvorani, ob 2. uri popoldan.

Na tej glavni letni seji bo vo-

litev novega odbora in za rešiti je več jako važnih stvari za v prid in korist Slov. Doma. Zaradi tega je dolžnost vsakega člana Slov. Doma, da se udeleži te glavne seje, da se ne bo kasneje oporekalo, da ni bilo kaj pravilno ukrenjenega.

Opozorja se tudi, da vsak član Slov. Doma mora vedno imeti svojo člansko karto pri sebi, da se zamore izkazati, da je resnično član Slov. Doma, ker brez članske karte, ne bo mogel priti na nobeno sejo Slov. Doma, in ravno tako ne v klubove prostore.

Z bratskim pozdravom,
Ivan Varoga,
tajnik Slov. Doma.

Detroit, Mich.

SLOVENCIMA IN HRVATIMA
V CLEVELANDU

Spoštovani bratje:
Hrvatsko pevsko društvo "Slavulj" (Slavček) iz Detroita Mich., pride v vašo cenjeno naselbino z edino željo, da pokaže našo lepo in popularno opereto "Zetev."

Redke so prilike, ko moremo mi naseljenci v tuji zemlji slišati in gledati popolnoma domačo igro: Kmetje na polju bogate žetve.

Igra se vrši vsa s petjem; Tenor, sopran, bariton in bas, tudi solo-petje, moški in ženski zbor s spremljevanjem glasovira in tamburaškega zbora. Rodoljubno pesem in glasbo je sestavil umetnik Zajc tako vrlo dobro, da igra, ki traja okrog ene ure, ne daje nobene monotosti.

Naš pevski zbor služi kulturi in prosveti, ne za nas posameznike, ampak za hrvatski, slovenski in ostali slovanski narod v Ameriki. Ta zbor poje naše milodoneče pesmi najboljših skladateljev.

Naš pevski zbor si je priboril dobro ime v detroitski naselbini, in to ne samo med našim narodom, nego tudi med drugimi narodi, prav posebno pa Amerikanci. Naš zbor je že velikokrat pel pred ameriško publiko, vedno v veliko in pohvalno zadovoljstvo. Tako so Amerikanci spoznali naš narod skozi našo pesem. Skozi ameriške časopise je dobil naš narod priznanje, da se ga danes šteje med kulturne narode v Ameriki.

Torej na svidenje v nedeljo 31. marca 1929 v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. ob 2:30 popoldne.

Tiketi za koncert se dobijo pri Mrs. Kushlan v S. N. Domu.

PROGRAM:

1. "Žetva," od Ivan pl. Zajca; glasbena igra v enem dejanju.
2. "Smilje i Bosilje," od Vilharja.
3. "Ljubljanski vrh," od Klopčiča.
4. "Petrinjsko cvijeće," od Stahulja.
5. "Matija Gubac," balada, od Vilharja.
6. "Orientalni ples," izvleček iz opere "Zrinjski," od Zajca.

Po koncertu se vrši ples v spodnji dvorani.

Za Hrvatsko pevsko društvo "Slavulj":
T. Filković,
predsednik

Joliet, Ill.

Nisem mislil o naši "Card Party," ki se bo vršila na večer 12. aprila, poročati že danes, toda nekaj članov in članice je prineslo na moj dom tako lepe darove za omenjeno "party," da ne morem molčati. Gotovo bodo z njimi zadovoljni posetniki, ki se udeležijo naše zabave v Slovenija dvorani na večer 12. aprila.

Člani in članice društva št. 66 JSKJ, ki mislijo kaj prispevati v ta namen, so prošeni, da to store kakor hitro mogoče. Vsak je prošeni, in vsak je zmožen kaj darovati. Kdor more, naj da kaj večjega in boljše, toda nihče ni tako reven, da bi se ne mogel odzvati s kakšno malenkostjo. Vsak, tudi najmanjši dar bo dobrodošel. Ne- kateri nikoli ne izostanejo pri

takih prilikah, ampak se vselej odzovejo po možnosti, a z dobro voljo.

Torej na delo za našo "Card Party," zavzamimo se zanj vsi, in obogatimo jo z darili in darilci, ki jih lahko pogrešimo. Čim večja bo predpriprava, tem boljša bo zabava na večer 12. aprila. — Pozdrav!

John L. Živetz Jr.,
tajnik dr. št. 66 JSKJ.

S pota.

Nekaj časa v državo Arkansas, sedaj pa v južni del države Kansas mi prihaja Nova Doba, katero z zanimanjem čitam. Posebno me je zanimalo poročilo glavnega tajnika o koristih, ki jih daje organizaciji mladinski oddelki, namreč, da od tam prihaja v odrasli oddelki lepo število mladega in zdravega članstva. Tudi se mladi bratje in sestre pridno oglašajo v mladinski prilogi, bodisi v angleščini ali slovenščini. Priporočljivo je, da se mladina vadi v slovenščini v govoru, čitanju in pisanju, kajti angleščina ji itak ne odide, toda, če se nauči še jezika svojih mater in očetov, zmožna bo dveh jezikov. Tudi v tej deželi je večkrat povpraševanje po ljudeh, ki so zmožni dveh jezikov, in taki ljudje bodo potrebni tudi v bodoče. Torej naša turojena mladina, ki ima priliko se naučiti slovenščine takorekto igranje, naj bi to storila. Škodovati ji prav gotovo ne more, koristi ji pa lahko.

V Kansasu, kjer se mudim sedaj, imajo v dobrem in prijateljskem spominu urednika Nova Dobe, sobrata Terbovca, ki se je pred leti večkrat mudil tu okoli, ter je večkrat zanimivo opisal to tipično deželo solnih rož. (O, saj tudi jaz nisem še pozabil kansaških solčnih rož, katerih je bil sam smeh, in bom hvaležen prijatelju Pogorelcu, če jih v mojem imenu pozdravi. Op. urednika). — Ko sem odhajal iz države Arkansas, je bila tam že lepa pomlad in vse v cvetju. Pa tudi tu v okolici mesta Pittsburga, ki je nekako središče premogarske industrije v jugovzhodnem vogalu države Kansas, je narava že ozelenela, ptički že nanašajo gnezda ali že sede valeci na gnezdihi. V tej okolici je mnogo premo- govih rogov, toda dela se jako slabo. — Pozdrav!

Matija Pogorelec.

Canonsburg-Strabane, Pa.

Cenjeno slovensko občinstvo v Strabane in okolici je vljudo vabljeno, da se mnogostev- vilno udeleži zanimivega koncerta, ki ga bo proizvajal baritonist g. Anton Šubelj, član narodne opere v Ljubljani. Koncert se bo vršil v nedeljo 7. aprila ob tretji uri popoldne v dvorani društva Postonska Jama SNPJ. Omeniti moram, da bo nastopil v narodni noši, pri opernem komadu "Pagliacci" pa v kostumu. Njegov pevski program bo zanimiv. Rojakom v okoliških naselbinah priporočam, da izrabijo to priliko in posetijo ta koncert v velikem številu, za kar jim gotovo ne bo žal. Slišali bodo našo lepo slovensko pesem iz grla umetnika. Koncert se prične točno ob treh popoldne v nedeljo 7. aprila. Na svidenje torej!

John Troha.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tužnih src naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znan- cem žalostno vest, da je dne 9. marca preminul ljubljani so- prog, oziroma oče in brat

George Letica.

Podlegel je operaciji na želodcu v St. Mary's bolnišnici v Duluthu, Minn. Rojen je bil leta 1889 v vasi Kutince na Hrvaškem. Pogreb se je vršil po cerkvenih obredih dne 12. marca. Pokojnik je spadal k društvu Sv. Srca Jezusa, št. 128 JSKJ in k L. O. of Moose.

Tem potom se zahvaljujemo društvu št. 128 JSKJ za lep ve-

nec in za tako številno udeležbo pri pogrebu; istotako se zahvaljujemo društvu Moose za venec. Dalje lepa hvala stari- šem Mr. in Mrs. Radosevich in družini G. Radosevich, bratu pokojnika Mike Letici, družinam Thomas Kos in Nick Kolich za lepe vence, za udeležbo pri po- grebu in sploh za vse izkazane izraze sočutja.

Ti pa, ljubljani soprog, oče in brat, počivaj v miru in lah- ka Ti bodi ameriška zemlja! Žalujoci ostali: Ljuba Letica, soproga; Steve Letica, sin; dva brata v New Duluthu, Minn.; dve sestri v Milwaukee, Wis.; en brat v starem kraju.

IZ UPRAVNIŠTVA

Kogar veseli nabirati oglase za Novo Dobo, naj se priglasi pri uredniku-upravniku, da dobi cene in druge informacije. Letna seja glavnega odbora je določila, da je nabiralce deležen od oglasa, katerega dobi in ko- lektu, 10%, oziroma 15% provizije. — Od novega naročnika za list dobi 40%, od starega pa 25% provizije.

BORBA PROTI DIFTERIJI

Nadaljevanje s prve strani

N. Y. ni bilo pikakega smrtne- ga slučaja vsled difterije že od 1. 1921. V San Joaquin Valley v Californiji je mortaliteta vsled difterije znašala 1. 1921—51 za vsakih 100,000 prebivalcev, 1. 1926 pa se je ta mortaliteta znižala na dva in pol. V Detroitu je število slučajev difterije padlo vsled rabe toksin-antitoksina od 33.8 na 9.80 za vsakih 100,000 prebivalcev.

V nekaterih mestih, kot v New Yorku, je mortaliteta od difterije še vedno po nepotrebnem visoka. Lani je umrlo 700 otrok vsled difterije in 13,500 njih, dasi ozdravljenih, nosi na sebi znake bolezni, ki ostanejo z njimi vse življenje. Pod nadzorstvom mestnega zdravstvenega urada je bila v New Yorku osnovana komisija v svrhu propagande, da se ljud- sto poduči o potrebi samo- obrane proti difteriji. Ta komi- sija je že ustanovila postaje, kamor starši morejo dovesti svoje otroke, da bodo brez- plačno imunizirani od difteri- je. Takih postaj je 44, raztre- senih po vsem mestu, kjer spe- cijalni zdravniki dajejo otro- kom dotični lek, kateri pre- preči vsak napad difterije. Te postaje sprejemajo paciente od 9 do 12 zjutraj. V tem delovanju sodelujejo z zdrav- stveno oblastjo vse glavne soci- jalne in zdravstvene organiza- cije.

Ako difterija bo tudi nade- lje kosila strašno število mla- dih življenj vključno dejstvu, da je njen vzrok znan, le najden in dana mogočnost preprečevanja, pomenja, da občinstvo no- če videti dobroto, ki mu jo znanost daje na razpolago.

Postaje za imuniziranje dif- terije so odprte od 9 do 12 zjutraj v soboto. Pojdite ta koj tja s svojimi otroci.

FLIS

SREČA ALI KAJ?

(Nadaljevanje iz 1. strani)

slutil, da se skriva bogata zlata žila.

Več mesecev ni bilo nič več slišati o starem prospektorju.

Nedavno pa se je s pasjo vpre- go pripeljal izmed zasneženih hribov zopet do ljudskih biva- lišč in prinesel seboj precejšno zbirko zlata rude, izborne ka- kovosti. Registriral je pri oblastvi pravico (claim) za več sto akrov ozemlja na svoje in prej omenjenih dekle ime- na. Vladni agenti, ki so bili poslani v označene kraje, so potrdili upravičenost "claima", kakor tudi, da se tam nahajajo bogate zlata žile. Pokrajina je bila imenovana Sladen Malar- tic in s sistematičnim izkopava- njem zlata rude se bo pričelo še to spomlad. Vsa znamenja kažejo, da bo "claim" obogatil

vse tri, to je starega prospek- torja in podjetni Američanki iz Bostona.

ZANIMIVA RAZSTAVA V CLEVELANDU

(Nadaljevanje iz 1. strani)

otvoritve z balkona "priznal" za našo, dasi sem se šele po- zneje prepričal, da sem pravo zadel. Najboljša "točka" v hiši je bila lončena peč, s klo- picama ob straneh, na peči cekri, odeje, košare in celo harmonika. Druga najbolj ti- pična "točka" je bil naš skled- nik. Pred naslikanim ognji- ščem smo videli burkije in va- ljar, na steni lepo izrezljano shrambo za razne dišave, na klopcah lončke z rožmarinom, nageljni in pelargonijami, v kotu dobro imitacijo zibelke, skrinjo s perilom, na mali mi- zici različna drobnjav, kjer si videl tudi šilo in naš pipec itd. Dama v narodni noši je kaza- la umetnost klekanja in na steni je bila zelo okusno raz- vrščena zbirka naših najlep- ših čipk. Videli smo tudi pravi slovenski kolovrat, izdelan v miniaturo. Stene je krasilo ne- kaj slik; posebno pozornost je vzbujala slika prevažanja "bale". O vsem tem in še mno- gih drugih rečeh so dajale obiskovalcem pojasnila naše gospe in gospodične, oblečene večinoma v narodno nošo, ki je že sama na sebi vzbujala mno- go pozornosti.

In da ste videli, kako hitro se je hiša napolnila s poseti- ki, kadar je katera naših de- klet zaigrala na harmoniko kakšno domačo! Imeli smo dve izborni igralci na harmoniko.

Včasih sta se obe spravili za peči in zaigrali in zapeli tisto: "Vleci, vleci dreto, tolci, tolci, klince!" Dve drugi sta vpri- zorili ples, ki k temu spada. Pri takih prilikah je vedno na- stala gneča v hiši. V splošnem se lahko reče, da slovenska hi- ša ni bila najbogatija, toda sličila je res priprosti pa sna- žni slovenski hiši, ni bila pre- večnatpana z različnimi pred- meti, vendar je tvorila neka- ko razstavo, ki je vzbujala med posetniki mnogo pozor- nosti.

Rusine ali Maloruse sem v tem opisu preskočil, pa bodo slovenski čitatelji že oprostili. Rusini pa čitali ne bodo. V nji- hovi, s slamo kriti hiši me je zanimala peč, ribežen za ze- lje ribati, ječmenov kruh na mizi, pirihi, belordeča zagrin- jala in prti, in deklica v na- rodni noši, z ruto na glavi.

Ukrajina je imela zidano, s slamo krito hišo, razstavljenih pa mnogo preprog, prtov in pregrinjaj, kjer prevladuje be- la barva, s primeskom rdeče in modre. Zanimala me je punč- ka, oblečena v narodnem ko- stumu kot nevesta. Splošno ka- žejo Rusini in Ukrajinci ne- kako tožne in melanholične motive, kar bo pač pripisova- ti naravnim neprijetnostim severa.

Neko sorodnost med Slova- ni pa je opaziti baš v barvah obleke, okrasov in drugih predmetov. V splošnem pre- vladuje bela, modra in rude- ča, kot bi se dogovorili. Vse druge barve pridejo le izje- moma v poštev. Tudi barve ni- so tako brez pomena, kot bi človek mislil.

(Dalje prihodnjič)

Koristne krstače.

Po jugozapadnem delu Zedi- njenih držav so farmerjem v ve- liko pomoč pri zatiranju škod-ljivih mrčesov neke vrste kr- stače, imenovane "horned toads." Te živali pravzaprav ne spadajo v vrsto krstač, dasi so jim deloma podobne, ampak v vrsto kuščaric, ker imajo male repke in luskinasto kožo. Po- znešne so zelo in uničijo ogrom- no množine hroščev, gosenic, mravelj in družega škodljivega mrčesa. Posebna sladčica so jim hrošči, imenovani "weevil," ki povzročajo silno škodo na bombajnih plantazah.

MRS. J. W. MALLY

Gornja slika predstavlja Mrs. J. W. Mally, predsednico in ne- umorno delavko slovenske sek- cije na "razstavi vseh nardo- v," ki se je vršila v Clevel- landu, O., od 18. do 24. marca. To sekcijo so v glavnem tvorili "Jugoslav-Slovene Club," "Com- munity Welfare Club" in Slo- venski Sokol. Omenjena raz- stava je na tako sijajen način predstavila Slovence prebiva- lcev Clevelanda in tudi mno- gim zunanjim posetnikom, da zasluži odkrito priznanje na- šega naroda vsi, ki so na kakor- šen koli način k temu pripomo- gli.

GLASOVI Z RODNE GRUDE

V slavonski Rumi je bil are- tiran pustolovec Stevan Baho- rić, 38 let star, rodom z Reke. Mož je človek ugajenih manir, ki je prepotoval skoro že vse države sveta. Bil je kuhar na velikih transoceanskih paro- brodih, direktor velikih hotelov v Maresilleu in Aleksandriji, portir v hotelu "Britania" v Tokiju na Japonskem, policijski agent v Rio de Janiru v Braziliji, tihotapec alkohola, ta- koj potem pa agent prohibicijs- ke policije v Zedinjenih drža- vah Severne Amerike, kopal je zlato na Alaski, bil potem pod- častnik francoske tujske legije v Maroku, natakhar na orien- talskem ekspresu in končno hotelska "podgana" ter je kot tak bil aretiran v Rumi. Bilo je pred- mesecem dni, ko je Stevan Ba- horić v hotelu "Oran" v Rumi nekemu trgovskemu potniku iz- maknil potni plašč ter se z njim odpeljal na kolodvor. Zakasnil- pa je vlak in se zadržal do pri- hodnjega vlaka v hotelu "Lo- vac," kjer ga je zalotil policijski agent. Na policiji so našli pri- njem več potnih listov, ki so se glasila na razna imena in na razne predmete, ki brez dvoma- potekajo iz tatvin po hotelih. Svojevrsnega tica so izročili sodišču, ki mu sedaj izprašuje široko vest.

V Ljubljani je umrl eden najstarejših ljubljanskih me- ščanov g. Janez N. Röger, hišni posestnik in bivši trgovec. Po- kojnik je bil rojen 1842 v stari ljubljanski cukarni, katere upravitelj je bil njegov oče, Na- poleonov vojščak z Berezine. Leta 1860 je ustanovil pokojnik svojo lastno trgovino na Polja- nah, ki jo je vodil 42 let. Iz- redno mnogo se je blagi pokoj- nik udeleževal na karitativnem polju. Leta 1874 je bil od- mestnega magistrata imenovan za očeta ubogih ter je ta posel opravljal z največjo poštreno- nostjo skozi 50 let, dokler ga ni starost prisilila, da je odlo- žil to funkcijo. Za časa potresa leta 1895, je bil skrbnik revežev za poljanski in šentpeterski okraj ter za Vodmat. Bil je 26 let član stalnega mestnega zdravstvenega sveta. Zapustil je soprogo, s katero je živel srečno 57 let, in petero otrok, ki zavzemajo v gospodarskem in socialnem življenju ugledna mesta. Zaslužnemu sosedu (Dalje na 6. strani)

OTOK ZAKLADOV

Angleško spisal R. L. STEVENSON
Poslovenil J. M.

(Nadaljevanje)

"Mislil sem, da si rekel, da poznaš postave," je odvrnil Silver zaničljivo. "In če jih ti ne, poznam jaz; in jaz čakam tukaj — jaz sem še vedno vaš kapitan, zapomnite si — dokler ne sporočite svojih pritožb, na katere bom odgovarjal; med tem pa moram reči, vaše črno znamenje ni vredno počenega groša!"

"Oh," je odvrnil Jurij, "ničesar se ti ni treba bati, sedaj smo bot vsi. Prvič si imenitno zavozil s tem slepomišljenjem — in zelo drzno čelo bi moral imeti, ako bi hotel na to odgovoriti: ni res. Ti si izpustil sovražnika iz te pasti. Zakaj so hoteli venkaj? Ne vem, vendar precej jasno je, da so hoteli. Tretjič nam nisi dovolil, da bi jih pri odhodu napadli. Oj, spregledali smo te, John Silver; igrati hočeš dvojno igro. In potem četrtič, tale deček tukaj."

"Ali je to vse?" je vprašal Silver mirno.

"In tudi dovolj," je odvrnil Jurij. "Vsi bomo viseli na vešalih in se sušili na soncu zaradi tvojega šušmarstva."

"No, dobro, torej; jaz bom odgovoril na te štiri točke. Jaz sem zavozil celo stvar, kaj ne? Dobro, dobro; vsi veste, kaj sem zahteval, da se mora zgoditi in vsi veste, da bi bili danes na Hispanioli kakor poprej, ako bi se to izvršilo; mi vsi živi in dobre volje in zaklad bi imeli, grom in strela! No, kdo pa je vse to preprečil? Kdo je silil mene, ko sem bil vaš postavljeni kapitan? Kedo mi je izročil črno znamenje onega dne, ko smo stopili na suho in se je začel ta ples? Oj, imeniten ples je to — v tem se strinjam z vami — in je za las podoben plesu koncem vrvi v londonskem sodišču, da. Kdo je vendar vse to storil? No, bil je Anderson in Hands, in ti, Jurij Merry! In vi ste poslednji od ravno tisti rovarjev, in vi ste tako vtrajno nesramni, da hočete biti kapitani nad menoj — vi, ki ste toliko naših uničili s svojim ravnanjem. To presega že vse meje!"

Silver je prenehal in na obrazih Jurija in njegovih tovarišev sem opazil, da te besede niso bile brez vpliva.

"Toliko glede prve točke," je zakričal obtoženi in si obrišal pot s čela, kajti govoril je tako silno, da se je cela hiša tresla. "No, zastavim vam svojo besedo, da sem sit govorjenja z vami. Nimate niti pameti niti spomina, in rad bi vedel, kaj so mislele vaše matere takrat, ko so vas pustile na morje. Morje! Gospodje sreče! Krojaštvo je vaš posel, ne morje!"

"Dalje, John," je rekel Morgan, "govori še o ostalih točkah."

"Oh, ostale točke!" je odgovoril Silver. "Lepa vrsta jih je, kaj ne? Praviš, da je to potovanje zavozeno. Oj, preklekano, ako bi vi mogli razumeti, kako zelo je zavozeno, to bi videli! Mi smo tako blizu vislice, da me kar vrat boli, ko mislim na to. Morebiti ste jih že videli, kako so viseli v verigah, kako so ptice letale okoli njih, in kako so mornarji kazali nanje, ko so se peljali mimo. 'Kdo je to?' poroče eden. 'Ta? No, to je John Silver. Dobro sem ga poznal!' poroče drugi. No, in če greste dalje proti drugi boji, lahko slišite, kako jim rožljajo verige na nogah. No, in v takem položaju se nekako nahajamo, prav vsak od nas, in to vse radi tebe in Handsa in Andersona in drugih takih vaših norcev. In če hočete vedeti še glede četrte točke in tega fanta, no, preklekano! Ali ni on porok? Ali naj izgubimo še poroka? Ne, mi ne! On utegne biti naše poslednje upanje, in jaz bi se prav nič ne čudil temu. Tega fanta umoriti? Ne, tovariši! In številka tri? Oj, mnogo imam povedati k tretji točki. Morda ni to nič po vaših mislih, če vas pride pogledat pravi zdravnik vsak dan — tebe, John, s tvojo razbito glavo — ali tebe, Jurij Merry, ki te je tresla pred komaj šestimi urami huda mrzlica in čegar oči so pobarvane kot koža od limone? In morebiti vam ni znano, da pride v kratkem pomožna ladja, ali ne? In potem bomo videli, kdo bo tako vesel, da bo imel poroka, kadar pride do tega. In kar se druge točke tiče in zakaj sem naredil nekako kupčijo — no ali me niste na kolenih prosili, da naj storim tako — na kolenih ste prišli, tako ste bili obupani — in stradali bi tudi, če bi mene ne bilo — toda vse to je malenkost! In končni moj odgovor? Evo ga!" In vrgel je po tleh nek papir, ki sem ga v trenutku spoznal — nič drugega kot zemljevid na rumenem papirju s tremi rdečimi križi, ki sem ga našel v zavrtku iz povoženega platna na dnu kapitanove skrinje. Zakaj mu ga je dal zdravnik, si nisem mogel raztolmačiti.

Ako pa je bil zemljevid za me nerazrešljiva uganka, je bil ostalim upornikom naravnost neverjetna stvar. Padli so po njem kot mačka na miš. Romal je od enega do drugega in so si ga trgali iz rok; in po kletvicah in krikih in otročjem smejanju, s katerimi so spremljali svoje ogledovanje, bi človek utegnil misliti, da ne grebejo samo z rokami zlata, marveč, da so tudi z njim na morju in na varnem.

"Da," je rekel eden, "to je Flintova last, gotovo. I. R. in znamenje spodaj, tako ga je vedno naredil."

"Grozno imenitno," je dejal Jurij. "Vendar kako priti z njim od tod, ko nimamo ladje?"

Silver je naenkrat skočil pokonci in se oprl z roko ob steno. "Sedaj te pa posvarim, Jurij," je zakričal. "Se ena taka beseda od tebe in pozovem te na boj. Vi bi mi morali povedati — ti in ostali, ki ste mi s svojim rovarjenjem izgubili mojo ladjo. Toda ne, vi ne morete, vi nimate niti toliko razuma kot kak ščurek."

"To je dovolj lepo," je rekel stari Morgan.

"Lepo! Jaz mislim tudi," je dejal pomorski kuhar. "Vsi ste izgubili ladjo, jaz pa sem našel zaklad. Kdo je potem boljši in več vreden? In sedaj naj bom odstavljen, grom in strela! Izvolite si za kapitana kogar hočete, jaz sem sit vsega tega!"

"Silver!" so zaklicali, "živijo Barbecue! Barbecue je naš kapitan!"

"Tako se torej sedaj oglašate?" je vzkliknil kuhar. "Jurij, zdi se, da boš moral še malo počakati, prijatelj; in sreča zate, da jaz nisem maščevalen človek. Kaj pa sedaj, tovariši, s tem črnim znamenjem? Mislim, da ni za nič, kaj ne? Dick je svojo srečo zapravil in poškodoval svoje sv. pismo in to je skoro vse."

"Vendar bo mogoče še v prihodnje poljubiti knjigo, ali ne?" je mrmral Dick, ki je bil očitno razburjen radi kletve, ki si jo je nakopal.

"Sv. pismo in en kos izrezan iz njega!" je odvrnil Silver porogljivo. "Ne. Sedaj ni več vredno kot kaka knjiga pesmi."

(Dalje prihodnjik)

GLASOVI Z RODNE GRUDE

(Nadaljevanje iz 5. strani)

velikemu dobrotniku siromakov, bodi ohranjen najčistejši spomin!

Konec hajduških bratov Bartulovičev. Nedavno je bil veliki župan v Požarevcu obveščen, da se skrivajo v Djiriko-

vacu, mali vasi kakih pet kilometrov od mesta najnevarnejši hajduki iz tolpe bratov Bartulovičev. Veliki župan se je od-

peljal z orožniki na treh avtomobilih pred označeno hišo. Ker hiša ni na samem, temveč

sredi vasi, je bilo obleganje zelo otežkočeno. Poslali so po vo-

jake in gasilce, da bi v skrajnem slučaju hišo zažgali, druga poslopja pa pred ognjem zavarovali. Gospodar, ki je bil iz-

ven hiše, je priznal, da so v njegovem domu neki tuji ljudje. To priznanje pa itak ni

bilo potrebno, ker so hajduki takoj pričeli streljati iz hiše. Boj z njimi je trajal od pol dne-

va do večera, ter so bile v akciji tudi strojne puške, top, bombe in končno bencin s pomo-

močjo katerega so hišo zažgali. Brata hajduka sta skočila iz

goreče hiše ter streljala, dokler se nista zgrudila smrtno zadeta.

Te dni je umrl v Kropi na Gorenjskem najstarejši slovenski učitelj Martin Zarnik. Dosegel je častitljivo starost 89 let.

V Žužemberku je za večno zatisnil oči upokojeni višji sodni oficijal in posestnik Ivan Jerše v 65. letu starosti. Suha

Krajina je z njim izgubila blagega moža-poštenjaka, ki jo je kot domačin ves čas svojega

življenja po očetovsko objemal z ljubečimi rokami. —

V Vrbovski v Dalmaciji je umrl g. J. Jerab, slikar in kipar, star 91 let, rodom iz Metlike.

V Ribnici je umrla gospa Franja Pakiž.

V Vojvodini so se pojavile številne tolpe volkov, ki ogražajo človeške naselbine. Nedavno so se volkovi pritepli do samega mesta ter so ponoči napadli hlev pri mestnem kopališču ob Dunavu. Po vaseh so

kmetje organizirali posebne straže, ki ponoči čuvajo hiše in hleve. Vsak promet po cestah in potih med posameznimi naselbinami je v večernih urah

ustavljen. Nikdo se ne upa zapustiti območja hiš.

Ko se je nedavno na Kupreškem polju v Bosni vračalo s pokopališča od pogreba domov pet pogrebcev jih je pri selu Gotinovi zasul snežni plaz. Ker se niso vrnili domov, so jih šli domači iskat. Izsledili so jih, ker so videli molet iz snega človeško nogo. Ko so odkopali sneg, so bili trije izmed pogrebcev že mrtvi dočim sta dva še kazala znake življenja. Med potjo domov je od teh dveh še eden umrl, drugi pa se bori sedaj še s smrtjo.

Zapori v Kobaridu in Tolminu so vedno polni mladih naših ljudi. V idrskem in tam okoli neprestano odtiskujejo Mussolinijevo glavo po hišnih zidovih. Kaka vas je kakor strašilo. Fašisti imajo posebno piko na idrsko, katero je bilo že v sodni dvorani označeno kot zelo uporen kraj. Tiste Mussolinijeve glave pomažejo fašisti, nato pa stopijo k orožnikom, ki uvedejo preiskavo za aretacijo več ali manj mladih ljudi, kakor se jim baš zdi. Sedaj jih

je zopet v kobaridskih zaporih kakih deset. Odpeljejo jih v Gorico, kjer jih bo zadel kaznen radi žaljenja in sramotjenja Mussolinija, dasi niso v resnici zagrešili nič. Znano je, da postopajo orožniki zelo surovo s slovenskimi aretiranci. Cesto

jih pretepejo, da se skoro onekajih deset. Odpeljejo jih v Gorico, kjer jih bo zadel kaz-

nen radi žaljenja in sramotjenja Mussolinija, dasi niso v res-

nici zagrešili nič. Znano je, da postopajo orožniki zelo surovo

s slovenskimi aretiranci. Cesto

ne dokažejo krivde.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

S tužnim srcem naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da nam je dne 17. januarja t. l. po mučni štirimesečni bolezni (influenca in pljučnici), previden s sv. za-

ramenti za umirajoče naš ljubljeni sin in brat

Henry Robert Krese

Pokojni je bil rojen dne 11. septembra 1913 v Pittsburgh, Pa. Pogreb se je vršil dne 21. januarja na St. Mary's pokopališče v Sharpsburgu.

Dolžnost nas veže, da se zahvalimo našemu g. župniku Rev. Jos. Skurju za opravljene cerkvene obrede in za obiske pred smrtjo. Hvala častitim šolskim sestram in vsej šolski mladini ker so pokojniku naredili spalir. Lepa hvala nosilec krste. Zahvaljujemo se našim dobrim sosedom in prijateljem, ker so nam pomagali v času bolezni in smrti. Osobita hvala sledečim: Mrs. Frank Golob, Mrs. Martin Berdik, Mrs. John Perkovski, Mrs. John Smrekar, Mrs. Anton Dekleva, Mrs. Rud. Krese, Mrs. Joseph Matiček, Mrs. John Golob, Mrs. Rozalija Čec.

Pokojni je bil član mladinskega oddelka društva št. 12 J. S. K. J., društva št. 15 K. S. K. J. in društva št. 118 S. N. P. J.

Lepa hvala vsem tem označenim društvom, posebno pa uradnikom, ker so ga prišli obiskati na mrtvaškem odru in so nam izrazili svoje sožalje. Lepa hvala društvu št. 118 SNP, za darovani venec, kakor tudi društvu Morning Star št. 665 SNP, za darovane cvetlice. Zahvalimo se njegovi teti Mrs. John Setina, ki je prišla na pogreb iz Clevelanda, O. in družini za krasne darovane cvetlice. Nadalje lepa hvala sestrici Mrs. Joseph Gramich iz Farrell, Pa. in družini za darovane cvetlice in udeležbo pri pogrebu. Najlepša hvala vsem sorodnikom in prijateljem za darovane cvetlice in sicer: Mrs. Rud. Krese, Mr. in Mrs. Jacob Drobne, Mr. in Mrs. Anton Laurich, Mr. in Mrs. John Smrekar, družini Mr. Frank Golob in Mr. Jos. Matiček, Mr. in Mrs. Vinc. Kristan, Mr. in Mrs. Martin Berdik, družini Mr. Anton Penko in Martin Počkar in Joseph Horne Co. Lepa hvala sošolcem blagopokojnika: Emil Dekleva, Frank Baša, Frank Pecman, ker so nabrali za krasni venec cvetlic in za naročenih pet sv. maš.

Hvala tudi vsem drugim darovalcem za sv. maše zadušnice. Dalje izrekamo zahvalo onim, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu: Mr. Frank Golob, Mr. Frank Gorisek, Mr. Paul Klun, Mr. Frank Waidler, Mr. A. P. Sullivan, Mr. Matt Sval, Mr. J. Lesjak.

Se enkrat iskrena hvala vsem skupaj, kateri ste ga prišli kropiti, ki ste čuli pri njem in se udeležili pogreba na pokopališče ter nam pomagali na en ali drugi način v tej naši bridki preskušnji in nam izrazili sožalje.

Ti pa, ljubi nam sinko ter bratec, počivaj v miru božjem poleg Tvojega nam nepozabnega očeta, ki Te je tako prisrčno rad imel. Priporočamo našega dragega vsem v molitev in blag spomin. Naj v miru počiva!

Dragi Henry, naj Ti gruda boče lahka v grobu tam. Spavaj sladko, rešen truda, ki odmerjen se je nam.

V miru božjem le počivaj, v grobu spavaj zdaj sladko; angel božji dušo Tvojo v večno pelje naj nebo!

Zalpočji ostali:

THERESA KRESE, sedaj omožena LAURIC, mati, FRANK, WILLIAM, FREDY KRESE, bratje, JACOB LAURIC, oče in njegovi otroci: JULIUS, ROSIE in JOSEPH.

Pittsburgh, Pa., dne 13. marca 1929.

Bondi municipalni, javnih naprav, nepremičnin in korporacij

OTIS & CO.

Ustanovljena l. 1899

CLEVELAND

John F. Perko, zastopnik

Član društva sv. Janeza Krstnika št. 37

MIKE UNETICH

SLOVENSKI JAVNI NOTAR V REPUBLIC, PA.

Opravlja točno in korektno vse v notarsko stroko spadajoče posle.

Phone: 181-J, Republic, Pa.

TISKOVINE

od najmanjše do največje za DRUŠTVA in posameznike izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna.

Ameriška Domovina

6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO

Za VELIKO NO

SUNKE

Sunke so pripravljene po vsi vrsti kranjski metodi po v staro kraju izučenem mesarju. O naših sunk je neprekosljivo hitro od 8 do 10 funtov.

PLEČETA

Plečeta so istotako pripravljena na enako kot sunke. Vsa mesa odstranjena. Fin okus.

ZELODCI

ZELODCI so prvovrstni ter nadevani iz samega svinjskega mesa. Fin okus in idealne "lunch".

KLOBASE

KLOBASE so neprekosljivo Delane so iz samega svinjskega mesa ter prekajene po starokrajskem načinu.

Kadar naročite meso, vam potrebujemo pošiljati denarja. Čali boste ko prejmete. Mi vam cijeniramo samo v prelo nem mesu in vse je sušeno izvršeno po starokrajski metodi, kar stori, da je meso in base pravi KLANJSKI duk. Glejte, da bodo vsa ročila v naših rokah vsaj 10 pred Velikonočjo. Naše meso jamčeno tako v kakovosti v čistosti.

Slovene Provision

Slovensko trgovina suhega

3452 Independence

CLEVELAND, O.

Telefon: Broadway 1353

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

4905 Butler Street,

Pittsburgh,

Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobornice vsake vrste, oporo vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko stari kraj. Pišite ali pridite osebno.

Največja in najstarejša slovenska zlatarska trgovina v Ameriki. Zlatarske predmete vseh vrst, gramofone, plane in radio vseh in izdelkov dobite pri nas.

FRANK ČERNE

6033 St. Clair Ave. in 930 E. 79th St., Cleveland, O.

GLAS NARODA

NAJSTAREJŠI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI.

Je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donosa vsakdanje svetovne novosti, najboljša izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in prevode romanov najboljših pisateljev.

Poslajte \$1.00

in pričeli ga bomo pošiljati.

Vsa pisma naslovite na:

GLAS NARODA

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

IZSEL JE

Slovensko Amerikano

KOLEDAR

za leto

1929

Cena 50c

Naročila pošljite na

Slovenic Publishing

Co.

82 Cortlandt St.,

NEW YORK, N. Y.

CENEJŠA BRZOJAVNA IZPLAČILA

PRISTOJBINA ZA CABLE LETTER

ZNAŠA SEDAJ SAMO

75c.

Znižanje stroškov za brzojavna denarna nakazila. Jugoslavijo in Italijo je primerno ravno sedaj, ko mi te svojim v domovini poslati pisanko.

Za najboljšo postrežbo obrnite se na —

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street

New York City

RUDOLF PERDAN

SLOVENSKI JAVNI NOTAR

Naznanja rojakom te okolice, da izvršuje vse v notarsko stroko spadajoče posle.

933 E. 185th St.

Cleveland, Ohio